II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2021/1943 НА КОМИСИЯТА

от 14 юни 2021 година

относно държавна помощ SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2011/CP), приведена в действие от Словакия в полза на NCHZ

(нотифицирано под номер C(2021) 4185)

(само текстът на словашки език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като взе предвид решението, с което Комисията откри процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз ([1]),

след като прикани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе разпоредби и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

1.1. Откриване и закриване на официалната процедура по разследване

(1) С писмо от 2 юли 2013 г. Комисията уведоми Словакия за решението си да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз ([2]) (ДФЕС), по отношение на няколко предполагаеми мерки в полза на Novácke chemické závody, a.s. v konkurze (NCHZ), изпълнени от Словакия.

(2) В член 2 от своето Решение (ЕС) 2015/1826 ([3]) от 15 октомври 2014 г. относно държавната помощ SA.33797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), предоставена от Словакия на NCHZ (първоначалното решение), Комисията стигна до заключението, че решението на комитета на кредиторите да се позволи продължаване на дейността на NCHZ след изтичане на действието на Закона за дружествата от стратегическо значение не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(3) Процедурата, предшестваща приемането на първоначалното решение, е изложена в съображения 1—9 от него.

([1]) Решение C(2013) 3555 final на Комисията от 2 юли 2013 г. (ОВ C 297, 12.10.2013 г., стр. 85).
([2]) ОВ C 297, 12.10.2013 г., стр. 85.
([3]) ОВ 2015 L 269, 15.10.2015 г., стр. 71.

1.2. **Решение на Общия съд по дело T-284/15**

(4) След разглеждане на жалба, внесена от AlzChem AG, с решението си от 13 декември 2018 г. по дело T-284/15 ([4]) Общият съд отмени член 2 от първоначалното решение, тъй като Комисията не е изложила адекватно мотивите за своята оценка на съществуването на икономическо предимство и на възможността държавата да носи отговорност по отношение на решението да се позволи продължаване на дейността на NCHZ след 31 декември 2010 г. (мярката). По-специално неадекватното изложение на мотивите се отнася до i) ролята на първоинстанционния съд в Тренчин (съда по несъстоятелността) при вземането на решение за продължаване на дейността на NCHZ; ii) наличието на права на вето на публичните кредитори при вземането на решение относно продължаването на дейността на NCHZ; iii) риска от натрупване на вземания на кредиторите след 31 декември 2010 г.; и iv) значението на икономическия анализ и на презентацията от ръководството на NCHZ за вземането на решението на кредиторите през януари 2011 г.

(5) Що се отнася до първата точка, т.е. ролята на съда по несъстоятелността при вземането на решение относно продължаването на дейността на NCHZ, Общият съд постанови, че в първоначалното решение Комисията е следвало да обясни как е взела предвид ролята на съда по несъстоятелността в процеса на вземане на решение и причините, които са довели до заключението ѝ, че решението за продължаване на дейността на NCHZ не се дължи на съда по несъстоятелността. По-конкретно Общият съд посочва, че в първоначалното решение в няколко случая се споменава решението на кредиторите от 26 януари 2011 г. ([5]), с което те приемат, че NCHZ следва да продължи дейността си, без да се споменава намесата на съда по несъстоятелността на 17 февруари 2011 г., чрез която се придава задължителна сила на решението от 26 януари 2011 г. спрямо синдика. Освен това в оценката на възможността за вменяване на отговорност в първоначалното решение не се споменава решението на съда от 17 февруари 2011 г.

(6) Освен това Общият съд припомни, че в съдебното заседание от 11 април 2018 г., на което е поискал от Комисията информация дали съдът по несъстоятелността е трябвало само да прецени дали са спазени редът и формата за приемането на решението на кредиторите, или е трябвало освен това да провери правилността на това решение и е можел евентуално да вземе различно решение, Комисията не е могла да отговори на този въпрос. Общият съд също изтъква особения контекст, в който е действал в случая съдът но несъстоятелността, а именно като член на компетентния орган ([6]).

(7) По отношение на втората точка, т.е. правата на вето на публичните кредитори, Общият съд постанови, че първоначалното решение съдържа непоследователни обяснения дали привилегированите кредитори, които са членове на компетентния орган ([7]), представляват „орган“, който взема решения с мнозинство, или мненията се оповестяват поотделно; във втория случай в първоначалното решение не е посочена причината, поради която те нямат право на вето ([8]).

(8) Що се отнася до третата точка, т.е. риска от натрупване на вземания на кредиторите, Общият съд постанови, че макар в първоначалното решение да е установено съществуването на риск от увеличаване на вземанията за някои привилегировани публични кредитори след 31 декември 2010 г., не е ясно дали и как Комисията е взела предвид този риск при прилагането на критерия за частните кредитори. Освен това Общият съд посочи, че констатацията на Комисията, че решението на публичните кредитори за продължаване на дейността на NCHZ е било взето в същото време и при равни условия (*pari passu*) като решенията на сравнимите частни кредитори, е в противоречие с твърдението на друго място в първоначалното решение, че някои от тези публични кредитори са били в различно положение, тъй като вземанията им са се увеличили по време на несъстоятелността на NCHZ още през периода преди 31 декември 2010 г.

([4]) Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950.

([5]) По-конкретно съображения 14, 26 и 32 и член 2 от първоначалното решение.

([6]) Както е определен в съображение (18) и наричан в решението на съда „компетентният съвет“.

([7]) Както е определен в съображение (18) и наричан в решението на съда „компетентният съвет“. Общият съд отбеляза, че основанието относно правото на вето засяга само тези привилегировани публични кредитори, които са членове на компетентния съвет, а не тези, които са членове на комитета на кредиторите (вж. точка 84 от решението).

([8]) Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точки 94 и 95.

(9) По отношение на четвъртата точка, т.е. значението на икономическия анализ и на презентацията от ръководството на NCHZ за вземането на решението на кредиторите през януари 2011 г., Общият съд отбеляза, че според първоначалното решение и двата документа са били в основата на решението на кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност. Що се отнася до икономическия анализ, Общият съд постанови, че Комисията е била права, когато е констатирала, че икономическият анализ е могъл да послужи като основа за решението на кредиторите; той обаче отбеляза също, че в първоначалното решение не е посочено, че в този анализ са взети предвид разходите в резултат от продължаването на дейността на NCHZ за онези кредитори, чиито вземания са се увеличили по време на процедурата по несъстоятелност. Следователно не е ясно защо поведението на тези кредитори е трябвало да бъде разгледано с оглед на критерия за частния кредитор въз основа на този анализ. Предвид гореизложеното Общият съд също така счете за неотносим довода на AlzChem, че презентацията от ръководството не е от значение за целите на оценката на поведението на публичните кредитори. Според Общия съд в първоначалното решение неадекватно са посочени мотивите за значението на тези два документа — икономическия анализ и презентацията от ръководството — за целите на извършения от Комисията анализ на положението на онези публични кредитори, чиито вземания са се увеличили по време на процедурата по несъстоятелност.

1.3. **Съдебно производство във връзка с първия период на несъстоятелност**

(10) Свързано съдебно производство се отнася до първия период на несъстоятелност на NCHZ, през който NCHZ се ползва със статут на дружество от стратегическо значение съгласно Закона за дружествата от стратегическо значение. На 24 септември 2019 г. Общият съд потвърди констатацията на Комисията, с която помощта се обявява за несъвместима, и поради това в дело T-121/15 ([9]) отхвърли молбата за отмяна на член 1 от първоначалното решение. На 29 април 2021 г. Съдът отхвърли жалбата, подадена срещу решението на Общия съд от Fortischem, a.s. (Fortischem) ([10]).

1.4. **Повторно откриване на официалната процедура по разследване**

(11) Предвид отмяната от Общия съд на член 2 от първоначалното решение, официалната процедура по разследване остава открита по отношение на решението да се позволи продължаване на дейността на NCHZ след изтичане на действието на съответния член от Закона за дружествата от стратегическо значение.

(12) Комисията прикани Словакия и заинтересованите страни, които са представили становища, да представят отново мнения по мярката, като вземат предвид решението на Общия съд от 13 декември 2018 г. Словакия представи мнения на 14 февруари 2020 г.

(13) Освен това Комисията получи мнения от три заинтересовани страни съответно на 5 декември 2019 г., 19 декември 2019 г. и 6 януари 2020 г. Тя ги препрати на Словакия, на която бе дадена възможността да отговори. Мненията на Словакия бяха получени с писмо, изпратено на 28 май 2020 г.

2. **КОНТЕКСТ И ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА**

2.1. **Получател**

(14) NCHZ е било словашки производител на специални химикали (напр. калциев карбид, поливинилхлорид (PVC), основни химикали), в който до 2008 г. са били заети около 1 400 служители и чиято дейност е допълнително описана подробно в съображения 10 и 11 от първоначалното решение ([11]). Дружеството е било частна собственост ([12]).

2.2. **Процедура по несъстоятелност на NCHZ и компетентният орган**

(15) След началото на процедурата по несъстоятелност на NCHZ (8 октомври 2009 г.) е приет Законът за дружествата от стратегическо значение ([13]), който е приложим по отношение на NCHZ, след като правителството обявява NCHZ за дружество от стратегическо значение на 2 декември 2009 г. (първия период на несъстоятелност).

([9]) Решение на Общия съд (шести състав) от 24 септември 2019 г., *Fortischem, a.s./Комисия*, дело T-121/15, EU:T:2019:684.

([10]) Решение на Съда от 29 април 2021 г., *Fortischem/Комисия*, дело C-890/19 P, EU:C:2021:345.

([11]) За позоваването на първоначалното решение вж. съображение (1) от настоящото решение.

([12]) Собственикът на дружеството е бил Disor Holdings Limited. Междувременно дейностите на NCHZ са придобити от Fortischem, така че NCHZ вече не произвежда химикали.

([13]) Закон № 493/2009 (Сб.) относно някои мерки във връзка с дружествата от стратегическо значение, с измененията към него (Закон за дружествата от стратегическо значение), публикуван в Официален вестник на 1 декември 2009 г.

(16) След като Законът за дружествата от стратегическо значение престава да се прилага по отношение на NCHZ на 31 декември 2010 г. (втория период на несъстоятелност), продължаването на дейността на NCHZ вече не се гарантира по силата на този закон. В резултат на това синдикът вече не е задължен по закон да продължи дейността на дружеството.

(17) Загубите на NCHZ са нараствали постоянно след откриването на производство по несъстоятелност срещу дружеството и оперативните разходи за дейността са били по-големи от постъпленията от нея. Съгласно Закона за несъстоятелността ([14]), когато оперативните разходи на предприятието в несъстоятелност надвишават постъпленията от неговата дейност, синдикът е длъжен да уведоми за това положение съответния компетентен орган (компетентния орган) ([15]), който е колективен орган, и да поиска от него указания дали и до каква степен да продължи дейността на предприятието ([16]).

(18) Съставът на компетентния орган се определя съгласно разпоредбите на Закона за несъстоятелността и е специфичен за всяко дело за несъстоятелност. В случая с NCHZ компетентният орган се състои от i) комитета на кредиторите, избран орган, представляващ хирографарните кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност; ii) привилегированите кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност; и iii) съда по несъстоятелността. ([17])

(19) Съгласно Закона за несъстоятелността ([18]) кредиторите с т. нар. „установени вземания“ („zistené pohľadávky“), т.е. регистрирани при синдика вземания, които не са отхвърлени от синдика, избират членовете на комитета на кредиторите на събранието на кредиторите. Чрез комитета на кредиторите кредиторите на установени необезпечени вземания могат да упражняват правата си в процедурата по несъстоятелност ([19]). Членовете на комитета на кредиторите са длъжни да действат в най-добрия интерес на всички хирографарни кредитори ([20]), като увеличат до най-голямата възможна степен удовлетворяването на техните вземания ([21]). Освен комитетът на кредиторите, съдът по несъстоятелността и синдикът също са длъжни съгласно Закона за несъстоятелността да пристъпват към уреждането на несъстоятелността на длъжника по такъв начин, че да постигнат възможно най-високия процент на събиране на вземанията за кредиторите ([22]).

(20) В случая с NCHZ комитетът на кредиторите в съответния момент се е състоял от пет субекта, а именно i) INVEST — KREDIT, s.r.o.; ii) Novácka Energetika, a.s.; iii) M-ENERGO, s.r.o., iv) Словашкия фонд за държавна собственост (Fond národného majetku SR); и v) DAK KIABA, s.r.o. Четири от членовете на комитета на кредиторите са били частна собственост ([23]); единственият публичноправен субект в комитета е бил Словашкият фонд за държавна собственост (Fond národného majetku SR). С изключение на INVEST — KREDIT, s.r.o., членовете на комитета на кредиторите, които са частна собственост, не са имали никакви капиталови връзки със собственика на NCHZ, както беше установено в производството пред Общия съд ([24]).

(21) В състава на компетентния орган влизат още шест привилегировани кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност (засегнатите привилегировани кредитори), които са имали установени вземания, гарантирани с обезпечение, и по отношение на имуществото, образуващо отделна маса на несъстоятелността. Двата частни обезпечени кредитори са били Пощенска банка (Poštová banka, a.s.) и NLB Factor, a.s. Останалите четири кредитори са били публични дружества, а именно i) общината на град Nováky (mesto Nováky); ii) Словашкият фонд за държавна собственост; iii) Словашката банка за гаранции и развитие (Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s.); и iv) Екологичният фонд (Environmentálny fond).

([14]) Закон № 7/2005 (Сб.) относно несъстоятелността и преструктурирането (Закон за несъстоятелността), с измененията към него, както се прилага по отношение на несъстоятелността на NCHZ.

([15]) „Príslušný orgán“, както е определен в член 82, параграф 2 от Закона за несъстоятелността. В разглеждания случай съставът на компетентния орган е определен съгласно член 82, параграф 2, букви в) и д) от Закона за несъстоятелността.

([16]) Съгласно член 88 от Закона за несъстоятелността.

([17]) Съставът на компетентния орган в процедурата по несъстоятелност на NCHZ е установен съгласно член 82, параграф 2, буква в) и член 82, параграф 2, буква д) от Закона за несъстоятелността.

([18]) Член 32 и член 35, параграф 4 от Закона за несъстоятелността.

([19]) Вж. член 33 от Закона за несъстоятелността.

([20]) Вж. член 37, параграф 4 от Закона за несъстоятелността.

([21]) Вж. член 5 от Закона за несъстоятелността.

([22]) Също член 5 от Закона за несъстоятелността.

([23]) Собствеността на частните членове на комитета на кредиторите, както вече е посочено в бележка под линия 9 от първоначалното решение, е била следната: INVEST — KREDIT, s.r.o. (притежавано от DISOR HOLDINGS LIMITED, единственият акционер на NCHZ); Novácká Energetika, a.s. (първоначално дъщерно дружество на NCHZ, чийто мажоритарен акционер от януари 2011 г. е STUPEFY HOLDINGS LIMITED); M-ENERGO, s.r.o. (мажоритарен акционер STUPEFY HOLDINGS LIMITED) и DAK KIABA, s.r.o.

([24]) Вж. решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точки 174, 175 и 180. С основанието, посочено в тези параграфи на решението, AlzChem се позовава на капиталовите връзки между някои частни кредитори и „собствениците“ на NCHZ, като по този начин поставя под въпрос използването от страна на Комисията на решението на комитета на кредиторите като еталон за прилагане на критерия за частния кредитор.

(22) Съгласно Закона за несъстоятелността ([25]) съдът по несъстоятелността също е член на компетентния орган, когато по отношение на имуществото, съставляващо отделна (за разлика от общата) маса на несъстоятелността, синдик отхвърли обезпечено вземане на привилегирован кредитор ([26]). В случая с NCHZ синдикът е отхвърлил предполагаемото вземане на привилегирования частен кредитор REDQUEST LIMITED ([27]), който е обжалвал това отхвърляне. Следователно и (единствено) поради наличието на оспореното вземане на REDQUEST LIMITED съдът по несъстоятелността също е бил част от компетентния орган заедно с комитета на кредиторите и привилегированите кредитори. В качеството си на член на компетентния орган съдът по несъстоятелността се грижи за законните интереси на засегнатите кредитори и техните изявления, както и за изявленията на други членове на компетентния орган (вж. също съображение (42) по-долу). От гореспоменатия състав на компетентния орган следва, че публичните кредитори, които са били представени в компетентния орган, са общината на град Nováky, Словашкият фонд за държавна собственост, Словашката банка за гаранции и развитие и Екологичният фонд.

2.3. **Описание на мярката**

(23) Мярката, подлежаща на оценка, е решението на компетентния орган да даде на синдика указания да продължи дейността на NCHZ. Мярката е приета единодушно на 26 януари 2011 г. от комитета на кредиторите и от привилегированите кредитори. В качеството си на член на компетентния орган след изтичане на действието на Закона за дружествата от стратегическо значение на 31 декември 2010 г. съдът по несъстоятелността придава задължителна сила на мярката на 17 февруари 2011 г.

(24) Неуредените задължения на NCHZ към публичноправни субекти или държавни дружества, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност, са възлизали общо на 13,4 милиона евро към 1 август 2012 г., датата на втория период на несъстоятелност. Това увеличение на задълженията към публичните кредитори, които NCHZ е направило през първия и втория период на несъстоятелност (както вече са посочени в съображение 23 от първоначалното решение), е показано в таблица 1. Тези задължения са определени като „искове към недвижимото имущество“ ([28]). Неуредените задължения на NCHZ към публичните му кредитори, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност, са допълнително описани в съображения 22—25 от първоначалното решение.

Таблица 1

Задължения на NCHZ към публични кредитори (възникнали по време на първия и на втория период на несъстоятелност, състояние към 1 август 2012 г.) ([29])

Публични органи/Държавно дружество	Сума на задължението в евро
Социалноосигурително дружество (Sociálna poisťovňa)	9 297 270,28
Общо здравноосигурително дружество (Všeobecná zdravotná poisťovňa)	1 549 019,98
Държавно предприятие за управление на водите (Slovenský vodohospodársky podnik, š.p.)	1 354 321,00
Община на град Nováky (такса за отпадъци, данък за недвижимо имущество)	650 158,75
Екологичен фонд	475 678,64
RTVS, s.r.o.	14 870,72

([25]) Член 82, параграф 2, буква д) от Закона за несъстоятелността.
([26]) Обезпечено вземане може да бъде отхвърлено например поради правното основание за него, неговата изпълнимост и т.н.
([27]) Дружество със седалище в Лондон, Обединено кралство.
([28]) Член 87 от Закона за несъстоятелността.
([29]) В таблицата е отразено състоянието към 1 август 2012 г. Поради това за някои кредитори, които са поддържали активни отношения с NCHZ през периода на несъстоятелност (напр. Екологичния фонд, общината на град Nováky), тя не отразява всички възникнали задължения, тъй като вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност, включително вземанията от дейността на дружеството, са били удовлетворени в рамките на процедурата по несъстоятелност с приоритет. От това следва, че някои от вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност са били удовлетворени преди 1 август 2012 г.

Няколко общини (такса за отпадъци, данък за недвижимо имущество)	5 704,40
Дружество за общо здравно осигуряване (Spoločná zdravotná poisťovna)	4 463,19
Орган за данъчно облагане на МПС (Daň z motorových vozidiel)	2 390,50
ОБЩО	**13 353 877,46**

(25) Неуредените задължения на NCHZ към публичноправни субекти или държавни дружества, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност в конкретни моменти, са представени в таблица 2.

Таблица 2

Задължения на NCHZ към публични кредитори: към датата на обявяването в несъстоятелност, както и задължения, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност, неуредени към 31 декември 2009 г. и 31 декември 2010 г. ([30])

Публични органи/Държавно дружество	Сума на задължението в евро към датата на обявяването в несъстоятелност	Сума на задължението, възникнало по време на процедурата по несъстоятелност, в евро към 31 декември 2009 г.	Сума на задължението, възникнало по време на процедурата по несъстоятелност, в евро към 31 декември 2010 г.
Социално-осигурително дружество		544 001,99	3 878 065,44
Общо здравно-осигурително дружество	72 442,24	91 694,96	626 702,68
Държавно предприятие за управление на водите	91 213,48	66 595,2	732 177,68
Община на град Nováky	67 645,53 *	156,34	48 367,11
Екологичен фонд	1 019 792,01 **	29 762,71	222 954,21
RTVS, s.r.o.		929,42	6 041,23
Няколко общини (такса за отпадъци)			470,00
Дружество за общо здравно осигуряване	2 484,19	2 676,82	4 463,19
Съюзно здравноосигурително дружество	7 212,77	9 015,66	67 529,73
Здравноосигурително дружество DOVERA	81 369,57	116 377,21	827 004,92

* *от които обезпечено вземане в размер на 43 781,67 EUR и необезпечено вземане в размер на 23 863,86 EUR;*
** *от които обезпечено вземане в размер на 949 879,66 EUR и необезпечено вземане в размер на 69 912,35 EUR.*

(26) Вземанията на Екологичния фонд от периода след откриването на производството по несъстоятелност, възникнали през първия период на несъстоятелност, се състоят главно от таксата за замърсяване на въздуха в размер на 192 454 EUR, която е наложена от името на Екологичния фонд през май 2010 г. за замърсяване на въздуха през 2009 г. Таксата за замърсяване на въздуха през 2011 г., наложена през май 2011 г. за замърсяване през 2010 г., е определена на 170 070 EUR. До края на 2010 г. вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност, възникнали в резултат на частичното неплащане на годишната такса за замърсяване на въздуха, възлизат на 222 954 EUR.

([30]) Информация, предоставена от словашките органи на 12 май 2014 г.
За кредиторите, които са поддържали активни отношения с NCHZ по време на несъстоятелността, сумите не отразяват всички възникнали задължения, тъй като вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност, включително вземанията от дейността на дружеството, са били удовлетворени в рамките на процедурата по несъстоятелност с приоритет.

(27) Основното вземане на общината на град Nováky от периода след откриването на производството по несъстоятелност през първия период на несъстоятелност е данъкът за недвижимо имущество за 2010 г., наложен през март 2010 г. и възлизащ на 523 793 EUR. До края на 2010 г. вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност са в размер на 29 762 EUR (главно задължението на NCHZ за данък за недвижимо имущество).

(28) Както е посочено в съображение (17), когато разходите за стопанските дейности на NCHZ са надвишили постъпленията и Законът за дружествата от стратегическо значение вече не се е прилагал по отношение на NCHZ, синдикът е бил длъжен да уведоми компетентния орган и да поиска указания. Както е предвидено в Закона за несъстоятелността, синдикът е уведомил членовете на комитета на кредиторите и всички привилегировани кредитори за ситуацията на съвместно заседание, проведено на 26 януари 2011 г.

(29) На заседанието от 26 януари 2011 г. ръководството на NCHZ е представило проучване, озаглавено „NCHZ Nováky — проучване за осъществимост на преструктурирането“ (презентация от ръководството), в което са изследвани, наред с други въпроси, последиците от прекратяването на дейността на NCHZ за изпълнението на задълженията на дружеството, въздействието върху региона, както и върху приходите на държавата и на града. Според презентацията от ръководството прекратяването на дейността би било неизгодно за интересите на кредиторите, по-специално като се има предвид, че разходите за прекратяване на дейността със сигурност биха надхвърлили остатъка след погасяване на оперативните задължения и че за възобновяването на дейността след това биха били необходими много големи разходи.

(30) В презентацията от ръководството е разгледана и възможността за продажба на NCHZ като действащо предприятие. Според презентацията нетната настояща стойност на NCHZ прави продажбата невъзможна. В презентацията обаче е посочено, че дружеството би могло да бъде продадено успешно след приемането на определени мерки за преструктуриране. По-конкретно, тъй като със Закона за дружествата от стратегическо значение се възпрепятства съкращаването на персонал, NCHZ е могло да осъществи съкращения на персонала, намалявайки оперативните разходи, едва след като този закон е престанал да се прилага в началото на втория период на несъстоятелност.

(31) В презентацията също така е разгледан сценарият дали прекратяването на дейностите би покрило задълженията на NCHZ и е установено, че очакваната реална стойност на активите на дружеството би възлязла на едва 15,5 милиона евро.

(32) Презентацията от ръководството съдържа и кратък преглед на въздействието на спирането на дейностите на NCHZ върху региона и върху трети страни ([31]). Сред преките въздействия са съкращаването на около 1 700 служители и увеличаването на безработицата. Спадът в приходите на общината на град Nováky само в резултат на отпадането на общинските данъци и плащания се оценява на 572 000 EUR годишно, от които 526 000 EUR за данък за недвижимо имущество и 46 000 EUR за такса битови отпадъци ([32]). Очакваните последици за приходите на държавата се изчисляват на 7,4 милиона евро годишно, най-вече от вноски от заплати (6,4 милиона евро), такси за отпадъчни води (747 000 EUR) и такса за замърсяване на въздуха (192 000 EUR).

(33) Освен това кредиторите са разполагали с икономически анализ от 23 декември 2010 г., изготвен от синдика (икономическия анализ или анализ), заключението от който е, че прекратяването на дейностите на NCHZ би било в противоречие с общия интерес на кредиторите на NCHZ. В анализа са определени няколко възможни сценария ([33]) и са сравнени съвкупните разходи и приходи на кредиторите на NCHZ като цяло, без да се изследва положението на отделните кредитори. Общите загуби от дейността на NCHZ в несъстоятелност до 15 декември 2010 г. са определени на около 15,8 милиона евро ([34]) (4,4 милиона евро без отписаните суми).

([31]) Слайдове 34—36 от презентацията от ръководството.

([32]) Общите последици за общината на град Nováky са оценени на 757 000 EUR годишно.

([33]) Проучените сценарии са: i) продажба на предприятието като цяло, като същевременно се продължи дейността му; ii) продажба на предприятието на части, като същевременно се продължи дейността му; iii) продажба на предприятието на части, като същевременно се продължи дейността на някои части от него; и iv) продажба на активите и пълно прекратяване на дейностите.

([34]) Изчислено като разлика между общите оперативни разходи на предприятието в размер на 202,2 милиона евро и общите приходи в размер на 186,4 милиона евро за периода, започващ с обявяването на NCHZ в несъстоятелност от съда по несъстоятелността на 2 октомври 2009 г. (след образуването на процедурата по несъстоятелност на 24 септември 2009 г.) и приключващ на 15 декември 2010 г.

(34) По-специално анализът показа, че прекратяването на дейността на NCHZ би довело до значителни разходи в размер на над 48 милиона евро, от които основната част е свързана със затварянето на производствените площадки за химикали и почистването на околната среда (около 37,3 милиона евро) и с разходи за персонал (10,5 милиона евро, ако бъдат изпълнени всички законови задължения ([35])). Тези разходи в размер на около 48 милиона евро не биха възникнали, ако дейността на NCHZ продължи. В анализа също така се посочва, че освен тези преки разходи за преустановяване на дейността на NCHZ, би се наложило да бъдат платени допълнително неплатените (към този момент) (и предимно все още недължими) вземания, произтичащи от дейността на NCHZ, в размер на около 16 милиона евро ([36]). В същото време очакваните приходи от продажбата на отделни активи при сценария за прекратяване на дейността на NCHZ са в диапазона 47—52 милиона евро (без да се вземат предвид допълнителните разходи за демонтаж и преместване на оборудването). В случай на прекратяване на дейността на предприятието, неудовлетворените вземания, произтичащи от дейността му, биха били удовлетворени като вземания срещу масата на несъстоятелността ([37]). От това следва, че прекратяването на дейността би увеличило общия размер на вземанията, които трябва да бъдат удовлетворени от масата на несъстоятелността, като най-общо това би намалило удовлетворяването на вземанията. Поради това според синдика възможността за прекратяване на дейността на NCHZ и за индивидуална продажба на неговите активи е най-малко изгодната възможност, особено предвид високите разходи, свързани с изпълнението на всички законови задължения във връзка с извеждането от експлоатация и почистването на околната среда. Освен това в анализа се посочва, че възобновяването на дейността на NCHZ след прекратяването ѝ би било много проблематично или невъзможно ([38]).

(35) В анализа е проучен и интересът на потенциалните купувачи към предприятието. В първия кръг на търга (verejné ponukové konanie) за придобиване на NCHZ от седем заинтересовани купувачи само дружеството M-ENERGO, s.r.o. е подало оферта със стойност 2 милиона евро. Поради това синдикът е сметнал, че не е сигурно дали нов кръг на търга би привлякъл други заинтересовани купувачи. В тази връзка е отбелязано, че непогасените публични задължения в размер на около 6,1 милиона евро не биха могли да бъдат поети от купувача, а биха били удовлетворени като вземания срещу масата на несъстоятелността (pohľadávky proti podstate). В случай на по-нататъшна дейност без мерки за спестяване загубите през 2011 г. са оценени в анализа на 3,8 милиона евро.

(36) В анализа са разгледани няколко фактора, за които може да се смята, че имат потенциално въздействие върху удовлетворяването на вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност в случай на (поне частично) продължаване на дейността на NCHZ, но без да се посочва подробно това въздействие. Първо, влияние върху финансовите резултати биха оказали мерки за намаляване на разходите, които трябва да бъдат приложени (като частично съкращаване на персонал). На второ място, приходите от продажбата на NCHZ може да варират в зависимост от това дали NCHZ ще се продава като цяло предприятие или на части (при запазване на дейността на съответните части), или като отделни активи след закриване на дейността на NCHZ. Ако се продават части от предприятието, според анализа е възможно да се продадат само по-доходоносните стопански дейности на NCHZ и свързаните с тях активи (като например подразделението за калциев карбид), а масата на несъстоятелността да трябва да покрие разходите за закриването на други части от дейността на NCHZ. Производството на калциев карбид е технологично свързано с други дейности (подразделения) на NCHZ; следователно запазването на производството на калциев карбид при същевременно прекратяване на други дейности би довело до допълнителни разходи и по този начин би влошило рентабилността на подразделението за калциев карбид. Поради това според икономическия анализ алтернативата, при която предприятието се продава на части, като същевременно се продължи цялата му дейност (и се предприемат по-нататъшни мерки за намаляване на разходите) или се продължи дейността на някои части от него, е рискова.

(37) Съгласно Закона за несъстоятелността комитетът на кредиторите е приел решения с мнозинство от присъстващите членове, като всеки член е имал един глас ([39]). Съгласно същия закон всеки член на комитета е бил длъжен да действа в общия интерес на всички хирографарни кредитори ([40]). Това предполага гласуване в интерес на всички хирографарни кредитори, в това число на тези, които не са членове на комитета на кредиторите.

([35]) В зависимост от варианта за прекратяване на трудовите договори разходите за персонал се изчисляват на 7,7 милиона евро, 8,9 милиона евро или 10,5 милиона евро.

([36]) Тази сума не представлява всички вземания, възникнали през първия период на несъстоятелност, тъй като вземанията във връзка с дейността на предприятието са удовлетворявани текущо и следователно част от тези вземания вече са удовлетворени.

([37]) Член 88, параграф 8 от Закона за несъстоятелността.

([38]) По-специално в случай на спиране на дейността електролизата става неизползваема без възможност за възобновяване на производството. По същия начин ако карбидните пещи, използвани за производството на калциев карбид, бъдат охладени, пускането им повторно в действие би било проблематично.

([39]) Член 38, параграф 2 от Закона за несъстоятелността.

([40]) Член 37, параграф 4 от Закона за несъстоятелността.

(38) Въз основа на информацията, съдържаща се в презентацията от ръководството и в икономическия анализ, на заседанието от 26 януари 2011 г. всички присъстващи членове на комитета на кредиторите са подкрепили предложеното указание до синдика да продължи дейността на NCHZ при непроменени условия. Това е означавало, че NCHZ може да осъществява дейност в същия обем, както до този момент, тъй като никой от членовете не е гласувал „против“ или „въздържал се“. Като такова, решението на комитета на кредиторите е взето единодушно, въпреки че за одобряване на указанието от комитета на кредиторите би било достатъчно мнозинство. Също така всички привилегировани кредитори, присъствали на събранието, са се обявили поотделно в полза на същото указание към синдика. Това означава, че нито един от привилегированите кредитори не е отхвърлил предложеното указание, нито се е въздържал да заеме позиция.

(39) В допълнение втората точка от дневния ред на заседанието, по която е имало обсъждане, е била свързана с формата и начина на разпореждане с активите на NCHZ. Както следва от протокола от заседанието, присъстващите кредитори са постигнали предварително споразумение да продадат NCHZ като цяло, следователно като действащо предприятие, чрез търг.

(40) След публикуването на решението на комитета на кредиторите от 26 януари 2011 г., съдържащо указанието към синдика ([41]), всеки публичен или частен хирографарен кредитор е имал право да оспори указанието пред съда по несъстоятелността поради това, че указанието е в противоречие с общия интерес на хирографарните кредитори ([42]). Нито един кредитор обаче не е оспорил указанието пред съда по несъстоятелността.

(41) Същото указание към синдика впоследствие е било внесено в съда по несъстоятелността, който е можел да одобри указанието или да вземе решение какви действия следва да предприеме синдикът ([43]); по този начин всяко евентуално решение на този съд ефективно би отменило решението, взето от други членове на компетентния орган.

(42) Съгласно Закона за несъстоятелността ([44]), когато съдът по несъстоятелността е член на компетентния орган, синдикът или други членове на компетентния орган трябва да внесат указанието в съда за одобрение, след като другите членове на компетентния орган са изразили своите становища по него. Съдът по несъстоятелността може с разпореждане (uznesenie) или да одобри внесеното указание, или да реши как да се процедира. Разпореждането на съда е задължително за синдика. Когато издава разпореждането, съдът по несъстоятелността взема предвид законните интереси на засегнатите кредитори и техните изявления, както и изявленията на други членове на компетентния орган.

(43) В случая с NCHZ съдът по несъстоятелността, в качеството си на член на компетентния орган, е одобрил указанието към синдика с разпореждане от 17 февруари 2011 г. ([45]) Разпореждането на съда е било задължително за синдика. Съдът по несъстоятелността е взел под внимание факта, че комитетът на кредиторите е приел единодушно разпореждане с указание към синдика да продължи дейността на NCHZ, както и че всички засегнати привилегировани кредитори ([46]) са дали на синдика същото указание, както комитетът на кредиторите. Съдът по несъстоятелността също така е обяснил защо е част от компетентния орган по разглеждания случай, а именно поради факта, че обезпеченото вземане на кредитора REDQUEST LIMITED е отхвърлено от синдика и REDQUEST LIMITED е образувало съдебно производство за определяне на обезпеченото му вземане. От мотивите на съда по несъстоятелността следва, че той е взел предвид изявленията на отделните членове на компетентния орган (т.е. комитета на кредиторите и отделните привилегировани кредитори) и факта, че нито един от членовете на компетентния орган не е възразил срещу указанието към синдика. В мотивите си съдът по несъстоятелността се е позовал на икономическия анализ (вж. съображения (33)—(36)), който е изготвен от синдика по искане на съда и в който се констатира, че прекратяването на дейността на NCHZ би било най-неизгодният вариант за удовлетворяване на вземанията на кредиторите предвид разходите, свързани със закриването на дейностите. Съдът по несъстоятелността е стигнал до заключението, че предвид тези обстоятелства и изявленията на членове на компетентния орган той не установява несъответствие или противоречие на предложеното указание със законния интерес на засегнатите кредитори. От мотивите на съда по несъстоятелността става ясно, че при одобряването на указанието той не е преценил индивидуално интересите на отделните кредитори, по-специално на REDQUEST LIMITED, който е споменат в съдебното разпореждане единствено във връзка с участието на съда по несъстоятелността в компетентния орган, както е обяснено.

([41]) Решението (uznesenie) на комитета на кредиторите заедно с протокола от заседанието от 26 януари 2011 г. е публикувано в Търговския вестник (Obchodný vestník) на 15 февруари 2011 г.

([42]) Член 38, параграф 7 от Закона за несъстоятелността.

([43]) Член 83, параграф 4 от Закона за несъстоятелността.

([44]) Член 83, параграф 4 от Закона за несъстоятелността.

([45]) Разпореждане (uznesenie) № 29K/43/2009-18279.

([46]) Съдът по несъстоятелността е изброил шестте привилегировани кредитори — членове на компетентния орган (вж. също съображение (21) от настоящото решение).

(44) Не всички (публични) кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност на NCHZ са били представени в компетентния орган (чийто състав е описан в съображения (18)—(22)), който е взел решението дейността на NCHZ да продължи през втория период на несъстоятелност. По-специално Социалноосигурителното дружество (Sociálna poisťovňa) и Общото здравноосигурително дружество (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.) са публични кредитори, които не са били представени в компетентния орган. Така тези кредитори, които не са били представени в компетентния орган, тъй като не са били нито членове на комитета на кредиторите, нито привилегировани кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, не са имали възможност да изразят пряко позицията си относно решението NCHZ да продължи дейността си през втория период на несъстоятелност.

(45) Поради това продължаването на дейността на NCHZ след изтичане на действието на Закона за дружествата от стратегическо значение се основава на решението на компетентния орган, действащ като колективно образувание, да даде на синдика указания да продължи дейността на NCHZ, по което членовете (а именно комитетът на кредиторите и привилегированите кредитори) са изразили позицията си на съвместното си заседание от 26 януари 2011 г., а останалият член (а именно съдът по несъстоятелността) е одобрил указанието към синдика в разпореждането си от 17 февруари 2011 г. В резултат на това решение NCHZ е продължило стопанската си дейност без никакво прекъсване до продажбата му като действащо предприятие на Via Chem Slovakia през юли 2012 г.

3. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И НА СЛОВАКИЯ

3.1. Мнения относно възможността за вменяване на отговорност

(46) AlzChem Group AG (AlzChem) твърди ([47]), че държавата носи отговорност за решението дейността на NCHZ да продължи, тъй като привилегированите кредитори са имали право да наложат вето върху по-нататъшната дейност на NCHZ. AlzChem извежда това право на вето от системно тълкуване на Закона за несъстоятелността, като посочва разпоредбата, според която всеки от привилегированите кредитори е част от компетентния орган. Следователно привилегированите кредитори не следва да се разглеждат като колективен орган, което води AlzChem до заключението, че всеки привилегирован кредитор поотделно е бил в състояние да дава указания на синдика по отношение на своите отделни активи и да наложи вето върху приемането на указанието. AlzChem твърди, че всеки от привилегированите кредитори е трябвало да одобри указанието, дадено на синдика, за да бъде това указание задължително за него. Освен това AlzChem претендира възможност за вменяване на отговорност на държавата, тъй като решението на кредиторите на NCHZ е било потвърдено от съда по несъстоятелността и му е била придадена задължителна сила от този съд. Националните съдилища упражняват публична власт и поради това за решенията на националните съдилища отговорност носи държавата. AlzChem също така се позовава на съдебната практика на Съда, според която разпорежданията на националните съдилища могат да представляват правно основание за мерките за държавна помощ. При условията на евентуалност AlzChem претендира възможност за вменяване на отговорност поради единодушния характер на решението на кредиторите, което е разгледано и потвърдено от съда по несъстоятелността.

(47) Fortischem отхвърля наличието на възможност за вменяване на отговорност ([48]), като твърди, че в словашкия Закон за несъстоятелността не е предвидено право на вето нито за членовете на комитета на кредиторите, нито за привилегированите кредитори; следователно публичните привилегировани кредитори на NCHZ не са могли да наложат вето върху решението за продължаване на дейността на NCHZ. На второ място, Fortischem твърди, че ролята на съда по несъстоятелността в настоящия случай е била единствено да прецени законосъобразността и съвместимостта със Закона за несъстоятелността на решението на кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност. Като се направи позоваване на съдебната практика на Съда по делата Pearle ([49]) и Doux Elevage ([50]), възможността за вменяване на отговорност може да бъде изключена, когато съответният публичен орган единствено одобрява решения, взети от участници на пазара, и им придава задължителна сила. В настоящия случай икономическият анализ е показал, че продажбата на дружеството като действащо предприятие е за предпочитане пред ликвидацията, и всички кредитори с право на глас са гласували в подкрепа на продължаването на дейността на дружеството. В резултат на това, според Fortischem, съдът по несъстоятелността е имал минимална преценка и роля, която може да се обобщи като контрол за спазване на правилата за несъстоятелност.

(48) Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s. (SRS) в качеството си на синдик на NCHZ твърди ([51]), че нито един от членовете на компетентния орган не е имал право на вето. Следователно независимо от действителните изявления на кредиторите както в ситуации, в които кредиторите споделят обща позиция, така и когато имат различни мнения, обвързващото указание към синдика в крайна сметка винаги ще бъде под формата на съдебно разпореждане. За SRS това означава, че нито един кредитор (член на компетентния орган) не би могъл да упражни ефективно правото си да наложи вето върху указанията към синдика.

([47]) Писмено изявление на AlzChem от 6 януари 2020 г.
([48]) Писмено изявление на Fortischem от 19 декември 2019 г.
([49]) Дело C-345/02, Pearle и други (ОВ C 228 от 11.9.2004 г., стр. 6).
([50]) Дело C-677/11, Doux Elevage SNC (ОВ C 225 от 3.8.2013 г., стр. 21).
([51]) Писмено изявление на SRS от 4 декември 2019 г., в което е направено позоваване на писменото изявление на SRS от 27 август 2013 г.

(49) От това следва, че според SRS решението, че дейността на NCHZ следва да продължи, е взето от съда по несъстоятелността и продължаването на дейността на NCHZ е резултат от задължителното решение на съда по несъстоятелността. Всяко по-нататъшно действие на отделни кредитори не би било от значение за дейността на NCHZ без решение на съда. Съдът задължително е взел предвид законните интереси на засегнатите кредитори и съответните им изявления, като основният интерес на тези кредитори е бил възможно най-бързото и максимално удовлетворяване на техните вземания. Ролята на съда по несъстоятелността е била да оцени съответствието с колективния законен интерес на кредиторите и да увеличи до най-голямата възможна степен удовлетворяването на техните вземания. Независимо от това, както уточнява SRS, компетентният орган представлява едно цяло съгласно Закона за несъстоятелността, дори когато се състои от няколко членове.

(50) Словакия твърди ([52]), че Законът за несъстоятелността не установява право на вето нито за член на комитета на кредиторите, нито за привилегирован кредитор. Ако привилегирован кредитор обяви, че не подкрепя предложеното указание към синдика и поради това гласува против, това би представлявало позицията само на един кредитор, която съдът по несъстоятелността би взел предвид при вземането на решение, но не би била задължителна за него. Като се имат предвид фактите в настоящия случай обаче, съдът е нямал подходяща причина да отхвърли предложеното указание. По отношение на ролята на съда по несъстоятелността Словакия уточнява, че той не е вземал решение за одобряване на решението на кредиторите от 26 януари 2011 г. или относно действителността на това решение. По-скоро съдът е взел решение като член на компетентния орган дали да одобри предложеното указание към синдика, след като е разгледал позицията на останалите членове на компетентния орган и заключенията от представения от синдика икономически анализ. Като цяло основната роля на съда в производството по несъстоятелност е да наблюдава синдика и хода на производството и той действа като *dominus litis* само в случай на несъгласие между синдика и кредиторите или между самите кредитори.

3.2. **Мнения относно икономическото предимство**

(51) Освен по въпроса за възможността за вменяване на отговорност, заинтересованите страни и Словакия представиха и допълнителни мнения относно икономическото предимство, и по-специално относно риска от натрупване на вземания на кредиторите през втория период на несъстоятелност, както и относно значението на икономическия анализ и на презентацията от ръководството на NCHZ за вземането на решението на кредиторите през януари 2011 г.

(52) Alzchem твърди ([53]), че критерият за частния кредитор не е бил изпълнен в случая с NHCZ, тъй като i) съответните публични кредитори не са действали при равни условия с частните кредитори, както и тъй като ii) икономическият анализ и презентацията от ръководството не са били от значение за целите на оценката на поведението на Словашката република по отношение на продължаването на дейността на NCHZ.

(53) На първо място, Alzchem обяснява, че единственото съображение за болшинството от частните кредитори е било постигането на възможно най-големи постъпления от продажбата на NCHZ, тъй като не е съществувал риск от натрупване на вземания по време на продължаването на дейността на NCHZ. Alzchem изтъква, че за кредитори като словашката държава са се натрупали значителни вземания по време на дейността през периода на несъстоятелност (осигурителни вноски, данъци и т.н., които възникват по силата на продължаващата дейност на дружеството) и следователно те би следвало да са съпоставили потенциалните ползи от поддържане на дейността на NCHZ (потенциално по-висока продажна цена) с риска, че продължаването на дейността може да доведе до по-голям размер на неплатените вземания. Според Alzchem поведението на Nováca Energetika, a.s. в качеството на единствен частен кредитор, чиито вземания са се увеличили по време на производството по несъстоятелност, не може основателно да оправдае поведението на всички публични кредитори поради факта, че за разлика от държавните кредитори, частните оператори могат да решат да прекратят доставките за дружеството в несъстоятелност по всяко време, като по този начин ограничат експозицията си на допълнителни неплатени вземания.

(54) На второ място, Alzchem твърди, че икономическият анализ и презентацията от ръководството са подготвени за кредиторите, които са били членове на комитета на кредиторите, и за привилегированите кредитори, т.е. за кредиторите с дългове от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, и че в тези документи не са взети предвид интересите на онези кредитори, чиито вземания са възникнали в резултат на дейността на NHCZ след обявяването на дружеството в несъстоятелност. Според Alzchem словашката държава е натрупала вземания в размер на 5,5 милиона евро до края на първия период на несъстоятелност и на още 7,8 милиона евро през втория период на несъстоятелност.

([52]) Писмено изявление на Словакия от 14 февруари 2020 г.
([53]) Писмено изявление на Alzchem от 6 януари 2020 г.

(55) Fortischem е на мнение ([54]), че i) съответните публични кредитори са действали при равни условия с частните кредитори и че ii) икономическият анализ и презентацията от ръководството са били валидна основа за решенията на публичните кредитори при одобряване на указанието към синдика.

(56) На първо място, Fortischem признава, че вземанията на два от привилегированите публични кредитори (Екологичния фонд и общината на град Nováky) са се увеличили, докато NCHZ е осъществявало дейност в несъстоятелност. Fortischem припомня също, че комитетът на кредиторите се е състоял от един публичен (Фонда за държавна собственост) и четири частни хирографарни кредитори (INVEST-KREDIT, s.r.o., NCHZ Energetika, a.s., M-ENERGO, s.r.o., DAK KIABA, s.r.o.), всички от които са гласували в полза на продължаването на дейността. Според Fortischem съпоставимостта на частните и публичните кредитори в комитета на кредиторите следва от факта, че всички те са хирографарни кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност. Членовете на комитета на кредиторите, в съответствие със законовото си задължение, са гласували в интерес на всички хирографарни кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, а не само на тези в комитета на кредиторите.

(57) Освен това Fortischem смята, че съдът в Тренчин би разрешил продължаването на дейността на NCHZ дори в сценарий, при който Екологичният фонд и общината на град Nováky са гласували за ликвидацията на NCHZ. Оценката на интересите на два привилегировани кредитори, чиито вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност представляват по-малко от 4 процента от стойността на всички обезпечени вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, и на интересите на представителите на хирографарните кредитори от продължаването на дейността на NCHZ показва, че е почти невъзможно интересите на кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност да бъдат защитени с решение, различно от продължаването на дейността на NCHZ.

(58) И накрая, по отношение на значението на икономическия анализ за вземането на решението от кредиторите през януари 2011 г. Fortischem твърди, че не е било необходимо да се прави каквато и да е конкретна прогноза относно потенциалните допълнителни разходи през втория период на несъстоятелност, тъй като от икономическия анализ става ясно, че нито едно от вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност не би било удовлетворено в случай на ликвидация на NCHZ. Тъй като продажбата на NCHZ като действащо предприятие е единствената алтернатива за удовлетворяване на кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, това е предполагало пълното удовлетворяване на всички вземания от периода след откриването на производството по несъстоятелност. Следователно по този начин са взети предвид най-малко имплицитно интересите на всички кредитори от периода след откриването на производството по несъстоятелност (включително вземанията на привилегированите публични кредитори от периода след откриването на производството по несъстоятелност). Освен това Fortischem твърди, че поради специфичния характер на вземанията на двата привилегировани кредитори (Екологичния фонд и общината на град Nováky) от периода преди откриването на производството по несъстоятелност изчислението е без значение, тъй като нито едно увеличение на вземанията не е било свързано с действителното осъществяване на дейност от NCHZ.

(59) Освен това Fortischem твърди, че ако размерът на вземанията в началото на втория период на несъстоятелност се сравни с вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност и ако междинните плащания, направени през първия период на несъстоятелност, се сравнят с вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност, рискът от значително увеличаване на вземанията би трябвало да бъде оценен като минимален, докато е съществувала вероятност поне част от вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност да бъдат удовлетворени. По-специално данъкът за недвижимо имущество за 2010 г., наложен от общината на град Nováky през март 2010 г., е възлизал на 523 793 EUR и все пак в края на 2010 г. данъчното задължение на NCHZ се е увеличило с едва приблизително 48 000 EUR. Вземанията на Екологичния фонд са се увеличили през първия период на несъстоятелност със 193 192 EUR, което представлява по-малко от 20 % от първоначалното вземане от периода преди откриването на производството по несъстоятелност.

(60) SRS припомня ([55]), че при упражняване на своята компетентност съдът по несъстоятелността разрешава противоречието между разнообразните законни интереси на кредиторите, като прилага принципа на пропорционалност. По принцип това означава, че над всеки възможен интерес на някои кредитори от спиране на дейността на длъжника превес може да има колективният интерес на други кредитори от продължаване на дейността, особено когато с пълно основание може да се очаква продължаването на дейността на длъжника да доведе до по-голямо общо удовлетворяване на вземанията. Решенията за продължаване на по-нататъшната дейност на NCHZ, както и за степента и формата на ликвидиране на NCHZ и неговите активи са били ръководени от интереса на кредиторите като цяло за постигане на максимално възможно удовлетворяване на техните вземания.

(61) SRS е на мнение, че решението NCHZ да продължи дейността си наистина се основава на задълбочена оценка на съобразяването с основните интереси на кредиторите като цяло с цел максимално възстановяване на вземанията им, извършена от независим и безпристрастен съдебен орган, действащ в рамките на процедурата по несъстоятелност и прилагащ общите законови правила за несъстоятелност към отделния случай, обоснована от самата същност на производството по несъстоятелност, но и от необходимостта да се разрешат припокриващите се права и интереси на множеството кредитори, от една страна, и ограничените активи (общ ресурс), от друга страна.

([54]) Писмено изявление на Fortischem от 19 декември 2019 г.

([55]) Писменото изявление на SRS от 4 декември 2019 г., в което е направено позоваване на писменото изявление на SRS от 27 август 2013 г.

(62) По отношение на втората точка SRS твърди, че синдикът е изготвил анализа като квалифицирана фактическа основа за вземане на решения от компетентния орган, както и за оценяване на първия публичен търг. Заключението от анализа е, че единственият начин за разпореждане с масата на несъстоятелността, водещ до поне частично удовлетворяване на вземанията, регистрирани при синдика (вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност), е продажбата на дружеството като действащо предприятие. Други алтернативи не само не биха довели до удовлетворяване на вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, но биха породили значителни допълнителни разходи, които следва да бъдат удовлетворени в преференциален режим, като например вземания срещу масата на несъстоятелността, които в крайна сметка също не биха били удовлетворени. От това следва, че други алтернативи биха довели до допълнителни неудовлетворени вземания (от периода след откриването на производството по несъстоятелност) в допълнение към вземанията (от периода преди откриването на производството по несъстоятелност), които също не биха били удовлетворени.

(63) Словакия повтаря своето становище ([56]), че действията на публичните кредитори са били в съответствие с принципа на кредитора в условията на пазарна икономика, тъй като отделните членове на комитета на кредиторите и привилегированите кредитори, публични и частни, са били на мнение, че ако на синдика бъдат дадени указания да продължи дейността на NCHZ, процентът на възстановяване несъмнено би бил по-висок. Словакия уточнява, че в словашкото законодателство в областта на несъстоятелността не се прави изрично разграничение между частни и публични кредитори и те не се третират по различен начин за целите на производството по несъстоятелност.

(64) Словакия освен това прави разлика между различните видове вземания, включени в производството по несъстоятелност, които групира в две категории: тези, възникнали преди обявяването в несъстоятелност и регистрирани при синдика (вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност), и тези, възникнали след това (вземания от периода след откриването на производството по несъстоятелност). Вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност са i) вземания срещу масата на несъстоятелността (pohľadávky proti podstate) или ii) вземания, произтичащи от дейността на предприятието (pohľadávky z prevádzkovania podniku).

(65) Вземанията срещу масата на несъстоятелността са вземания, възникнали във връзка с управлението и ликвидирането на имуществото на длъжника, включено в масата на несъстоятелността, в това число възнаграждението на синдика. Те включват още данъци, такси, премии за здравно и социално осигуряване, заплати и други разходи за персонал и възнаграждение на синдика. В случай че синдикът поддържа дейността на предприятието, тези вземания се считат за вземания, произтичащи от дейността на предприятието. Вземанията срещу масата на несъстоятелността се удовлетворяват от постъпленията от ликвидацията, преди вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност.

(66) Вземанията, произтичащи от дейността на предприятието, възникват във връзка с дейността на предприятието в несъстоятелност след обявяването в несъстоятелност. Вземанията, произтичащи от дейността, се удовлетворяват от приходите, генерирани от дейността на предприятието. Ако след прекратяване на дейността приходите са недостатъчни за удовлетворяване на вземанията, произтичащи от дейността на предприятието, те се удовлетворяват по същия начин като вземанията срещу масата на несъстоятелността, а именно от постъпленията от ликвидация.

(67) Вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност (както вземанията срещу масата на несъстоятелността, така и тези, произтичащи от дейността) се удовлетворяват преди вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност. Словакия твърди, че следователно вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност трябва да бъдат напълно удовлетворени, преди да бъдат удовлетворени вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, въз основа на описа на постъпленията.

4. **ОЦЕНКА НА МЯРКАТА**

4.1. **Наличие на държавна помощ**

(68) В член 107, параграф 1 от ДФЕС се предвижда, че всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки и засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар. Тези условия са кумулативни. Ако едно от тях не е изпълнено, съответната мярка не отговаря на условията за държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(69) Следователно за определянето на дадена мярка като помощ по смисъла на тази разпоредба се изисква да бъдат изпълнени следните кумулативни условия: i) отговорността за мярката трябва да може да се вмени на държавата и мярката трябва да се финансира чрез ресурси на държавата; ii) трябва да се предоставя предимство на получателя; iii) това предимство трябва да бъде избирателно; и iv) мярката трябва да нарушава или да създава риск от нарушаване на конкуренцията и да засяга търговията между държавите членки.

([56]) Писмено изявление на Словакия от 14 февруари 2020 г.

(70) При обстоятелствата на настоящия случай е целесъобразно оценката да се ограничи до условията за вменяване на отговорност и за икономическо предимство — тъй като ако липсва някой от тези елементи, мярката няма да представлява държавна помощ — без да е необходимо да се преценява дали са изпълнени другите критерии, изброени в член 107, параграф 1 от ДФЕС.

4.2. **Възможност за вменяване на отговорност**

(71) Както е описано по-подробно в съображения (23)—(45), след като Законът за дружествата от стратегическо значение е престанал да се прилага по отношение на NCHZ на 31 декември 2010 г., синдикът вече не е бил задължен по закон да продължи дейността на дружеството. Тъй като разходите за стопанските дейности на NCHZ в несъстоятелност са надвишавали постъпленията от дейността му, както е предвидено в Закона за несъстоятелността, синдикът е уведомил компетентния орган (за неговия състав вж. съображения (18)—(22)) за това обстоятелство и е представил за одобрение от компетентния орган указание, което го задължава да продължи дейността на NCHZ.

(72) На 26 януари 2011 г. на съвместно заседание на комитета на кредиторите и привилегированите кредитори всички кредитори от комитета на кредиторите, както публични, така и частни, са одобрили указанието към синдика да продължи дейността на NCHZ и всички привилегировани кредитори, присъствали на заседанието, както публични, така и частни, са изразили подкрепата си за одобряване на същото указание (вж. съображение (38)). В протокола от заседанието от 26 януари 2011 г., който Комисията провери, се потвърждава, че привилегированите кредитори са изразили поотделно становищата си на това заседание. Въпреки че по закон се е изисквало само мнозинството от членовете на комитета на кредиторите да подкрепят предложението, беше доказано, че никой от тези членове не е отхвърлил указанието към синдика. Нито един привилегирован кредитор не се е обявил против одобряването на такова указание. Така беше установено, че решението на кредиторите, представени в компетентния орган, е единодушно.

(73) Както е описано в съображение (20), не беше установено частните кредитори в комитета на кредиторите, с изключение на INVEST-KREDIT, s.r.o., да имат капиталови връзки със собственика на NCHZ.

(74) Освен това беше установено, че нито един (публичен или частен) хирографарен кредитор не е оспорил пред съда по несъстоятелността решението на комитета на кредиторите да се продължи дейността на NCHZ (вж. съображение (40)), въпреки правото си на това.

(75) С разпореждане от 17 февруари 2011 г. съдът по несъстоятелността като член на компетентния орган е одобрил без съществена промяна ([57]) същото указание към синдика, което по този начин е получило задължителна сила за синдика в съответствие с член 83, параграф 4 от Закона за несъстоятелността.

(76) Следователно продължаването на дейността на NCHZ след изтичането на действието на Закона за дружествата от стратегическо значение се е основавало на решението на компетентния орган, съставен от комитета на кредиторите (предимно частни дружества), привилегированите кредитори (предимно публични образувания) и съда по несъстоятелността.

(77) От това следва, че както позициите на комитета на кредиторите и на привилегированите кредитори от 26 януари 2011 г. (без участието на съда по несъстоятелността на 26 януари 2011 г.), така и разпореждането на съда по несъстоятелността от 17 февруари 2011 г. са били от значение за одобряването на указанието към синдика. А именно те заедно са съставлявали вземането на решение от компетентния орган, който колективно е дал указания на синдика да продължи дейността на NCHZ.

(78) Комисията счита, че компетентният орган, действайки като колективен орган (включващ съда по несъстоятелността), е взел решението да се дадат указания на синдика да продължи дейността на NCHZ, противно на схващането, че решението е произтекло единствено от решението на съда в Тренчин (изложено от SRS и AlzChem), или на схващането, че указанието е произтекло от решението на кредиторите (изложено от Fortischem). Просто окончателното решение на съда по несъстоятелността е било взето на 17 февруари 2011 г., след като другите членове на компетентния орган са изразили своето мнение относно указанието, следвайки предвидената в Закона за несъстоятелността процедура (вж. съображение (42)), но при конкретните обстоятелства в случая, тъй като всички други членове на компетентния орган са одобрили указанието към синдика, не е имало основание съдът по несъстоятелността да отхвърли одобряването на предложеното указание.

([57]) Комисията разгледа съдебното разпореждане от 17 февруари 2011 г. и установи, че единствената промяна е несъществена и е свързана с коригиране на позоваването на конкретна правна разпоредба.

(79) Що се отнася до евентуалното наличие на права на вето на определени кредитори, при официалната процедура по разследване се установи, че нито един от членовете на комитета на кредиторите и нито един от привилегированите кредитори нямат право на вето съгласно Закона за несъстоятелността. Твърденията на AlzChem, сочещи наличието на права на вето, се оказаха неоснователни, тъй като не бяха представени доказателства, потвърждаващи съществуването на такива права. Напротив, от писмените изявления на другите заинтересовани страни става ясно, че нито един привилегирован кредитор, публичен или частен, не би могъл сам да блокира одобряването на указанието към синдика.

(80) Съгласно член 83, параграф 4 от Закона за несъстоятелността съдебното разпореждане е задължително за синдика (вж. съображение (42)). Това означава, че в ситуация, в която съдът по несъстоятелността е член на компетентния орган, за синдика не е задължително решението на кредиторите (нито на комитета на кредиторите, нито на привилегированите кредитори) относно указанието към синдика, а е задължително единствено разпореждането на съда по несъстоятелността. Нещо повече, когато издава разпореждането си съдът не е обвързан от несъгласието на отделни привилегировани кредитори и не е длъжен да се съобразява с тях: той може да одобри внесеното указание дори в случай на такова несъгласие, стига указанието да е в законния интерес на засегнатите кредитори (съображение (42)). От това следва, че дори ако един или няколко от привилегированите кредитори са били против одобряването на указанието към синдика в предложения му текст, това не би означавало автоматично, че това указание не може да бъде одобрено. В резултат на това отделните привилегировани кредитори не са можели да „наложат вето“ на приемането на указанието, в смисъл да блокират указанието само чрез отхвърляне на предложението за приемането му.

(81) По-конкретно не беше потвърдено, че правото на вето на привилегированите кредитори може да бъде логически изведено от факта, че всички привилегировани кредитори са участвали във вземането на решението. Правото на всеки привилегирован кредитор от периода преди откриването на производството по несъстоятелност да изрази мнение и да вземе участие във вземането на решения не може да води до допускането, че той има право на вето, при липса на друга разпоредба в този смисъл. Вярно е, че за разлика от комитета на кредиторите, който е колективен избран орган (вж. съображения (18) и (20)), привилегированите кредитори не са били представени в колективен орган, а по-скоро всеки привилегирован кредитор е бил част от компетентния орган на собствено основание по отношение на всяка отделна маса на несъстоятелността (вж. съображение (21)). Въпреки това, противно на твърденията на AlzChem (вж. съображение (46)), фактът, че всеки привилегирован кредитор е бил член на компетентния орган, не означава автоматично, че е могъл да блокира решение на компетентния орган. С други думи, правото на вето на привилегированите кредитори не може да се изведе логически от факта, че всеки от тях е бил член на компетентния орган.

(82) Освен това Комисията провери твърдението на AlzChem, че правото на вето на привилегированите кредитори може да бъде намерено в Закона за несъстоятелността чрез неговото системно тълкуване. В членовете на Закона за несъстоятелността, на които се позовава AlzChem в подкрепа на твърдението си, са изложени правата на привилегированите кредитори в производството по несъстоятелност. В тях не е предвидено правото на вето.

(83) В действителност решенията в комитета на кредиторите са били приети с мнозинство и привилегированите кредитори са обявили позицията си поотделно, но и без право на вето. Следователно, въпреки че е имал възможност да отхвърли продължаването на дейността на NCHZ (в случай че е член на комитета на кредиторите) или възможност да се обяви против одобряването на такова указание (в случай че е привилегирован кредитор), нито един държавен субект не би могъл да наложи своя интерес за спиране на по-нататъшното натрупване на дългове, ако такъв интерес е съществувал.

(84) От това следва, че нито публичните, нито частните кредитори са имали право да налагат вето върху дейността на NCHZ през втория период на несъстоятелност. Решението за продължаване на дейността на NCHZ е взето от компетентния орган, действащ като колективен орган, и нито един частен или публичен кредитор в качеството си на член на компетентния орган не би могъл сам да блокира решението за продължаване на дейността на NCHZ.

(85) В заключение, аргументът на AlzChem, че отговорността за решението да се продължи дейността на NCHZ може да бъде вменена на Словакия, тъй като четирите държавни привилегировани кредитори са избрали да не упражняват правото си на вето, също трябва да бъде отхвърлен.

(86) Освен това се твърди, че отговорността за решението да се продължи дейността на NCHZ може да бъде вменена на Словакия, като се има предвид, че това решение е потвърдено от съда в Тренчин и му е била придадена задължителна сила от този съд през февруари 2011 г. Въпреки че по принцип не може да се изключи възможността дадена мярка да може да се разглежда като решение, отговорността за което може да бъде вменена на държавата по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС поради решение на национален съд ([58]), специфичните условия на участието на съда по несъстоятелността в настоящия случай, както е оценено в съображения (88)—(92), го разграничат от случаите, в които е установена възможност за вменяване на отговорност въз основа на решение на национален съд.

(87) При официалната процедура по разследване беше установено, че през февруари 2011 г. съдът по несъстоятелността е действал като член на компетентния орган с ясно определена роля съгласно Закона за несъстоятелността. Поради това Комисията разгледа ролята на съда по несъстоятелността, когато той е член на компетентния орган съгласно член 83, параграф 4 от Закона за несъстоятелността.

(88) Съдът по несъстоятелността е бил в уникална позиция на член на колективния орган, който е вземал решение относно продължаването на дейността на NCHZ. Той не е действал в обичайното си качество на съдебен орган, към който страните се обръщат за авторитетно решение; по-скоро неговата роля е била да гарантира, че указанието към синдика отговаря на позициите и законните интереси на засегнатите кредитори (вж. съображения (42) и (43)). Това е в съответствие с общата роля на съда по несъстоятелността в производството по несъстоятелност, която е да действа с цел постигане на най-високия процент на удовлетворяване на вземанията на кредиторите (вж. съображение (19)).

(89) Както е посочено в съображение (42), когато указанието към синдика се представя в съда по несъстоятелността за одобрение, съдът по несъстоятелността може с разпореждане или да го одобри, или да реши с разпореждане как да се процедира. В същия член е посочено, че когато издава разпореждането си, съдът по несъстоятелността взема предвид законните интереси на засегнатите кредитори и техните изявления, както и изявленията на други членове на компетентния орган.

(90) Както е описано в съображение (43), съдът по несъстоятелността е разгледал предложеното указание към синдика с оглед на законните интереси на засегнатите кредитори и техните изявления, както и с оглед на изявления на други членове на компетентния орган. Това означава, че съдът по несъстоятелността е взел предвид изявленията на комитета на кредиторите и на всички отделни привилегировани кредитори (включително всички публични привилегировани кредитори), както и съдържанието на икономическия анализ, в който е констатирано, че прекратяването на дейността на NCHZ, изглежда, е най-неблагоприятният сценарий от гледна точка на възможността за удовлетворяване на вземанията на кредиторите в производството по несъстоятелност предвид разходите, свързани с прекратяване на дейността.

(91) Въпреки че е вярно, че с разпореждането на съда е придадена задължителна сила на указанието спрямо синдика, при конкретните обстоятелства по делото не е имало основания съдът по несъстоятелността да отхвърли предложеното указание. В ситуация, в която всички кредитори, по-голямата част от които са частни, изрично решават, че е в техен икономически интерес да позволят продължаването на дейността на предприятието в несъстоятелност, отговорността за тяхното решение не може да се вмени на държавата просто защото съдът по несъстоятелността впоследствие го потвърждава и му придава задължителна сила.

(92) В решението на съда по несъстоятелността е изтъкнат фактът, че решението да се продължи дейността на NCHZ е било в най-добрия интерес на кредиторите. В това отношение съдът се е съгласил с позициите на всички останали членове на компетентния орган, публични и частни, привилегировани и хирографарни, както и с предложението, внесено от синдика; никой от тези участници не е изразил никакво алтернативно становище за прекратяване на дейността на NCHZ. Съгласно съдебната практика член 107, параграф 1 от ДФЕС се отнася до „решенията на държавите членки, които с оглед преследването на присъщите им икономически и социални цели предоставят чрез едностранни и самостоятелни решения ресурси на предприятия или на други правни субекти или им осигуряват преимущества, предназначени да способстват за осъществяването на преследваните икономически или социални цели“ ([59]). В тази връзка в случая няма никакви данни, че с действията си съдът по несъстоятелността е преследвал интереси, различни от тези на заинтересованите кредитори, и че не е действал в пълно съответствие с това, което кредиторите и синдикът са счели за най-рационалното решение от икономическа гледна точка.

([58]) В тази връзка вж. решения от 26 октомври 2016 г., *DEI и Комисия/Aloumínion tis Ellados*, C-590/14 P, EU:C:2016:797, точки 59, 77 и 81, и от 3 март 2016 г., *Simet/Комисия*, T-15/14, EU:T:2016:124, точки 38, 44 и 45.

([59]) Решение от 27 март 1980 г., *Amministrazione delle finanze dello Stato/Denkavit italiana*, EU:C:1980:100, точка 31; решение от 5 април 2006 г., *Deutsche Bahn/Комисия*, T-351/02, EU:T:2006:104, точка 100.

(93) В резултат на това не може да се счита, че решението на компетентния орган (в чийто състав е бил съдът по несъстоятелността) да се продължи дейността на NCHZ след изтичане на действието на Закона за дружествата от стратегическо значение може да се вмени на държавата предвид липсата на право на вето на публичните кредитори и специфичната роля, която е изиграл съдът по несъстоятелността.

(94) Освен това няма данни, че държавата би се опитала да повлияе на вземането на решения от частни кредитори. Както беше потвърдено от Общия съд ([60]), не е доказано, че през януари 2011 г. е съществувала политическа подкрепа за NCHZ и че съответните кредитори са предполагали за такава подкрепа. По-специално беше направено заключението, че фактът, че новото словашко правителство, което е било на власт през януари 2011 г., не е отменило Закона за дружествата от стратегическо значение, не може да се тълкува като индикатор за политическата му подкрепа за NCHZ. Също така, дори и да е съществувала политическа подкрепа през 2009—2010 г. (поради Закона за дружествата от стратегическо значение) и по-късно през 2013 г., това не означава, че политическа подкрепа е съществувала през януари 2011 г.

(95) В настоящия случай от разпореждането на съда по несъстоятелността от 17 февруари 2011 г. (вж. съображение (43)), което Комисията разгледа, следва, че причините, поради които съдът по несъстоятелността е одобрил указанието към синдика, са следните: i) фактът, че комитетът на кредиторите е приел единодушно и без възражения разпореждане с указание към синдика да продължи дейността на NCHZ, както и че и шестимата привилегировани кредитори са подкрепили същото указание; ii) икономическият анализ (вж. съображение (29)), изготвен от синдика, в който се констатира, че прекратяването на дейността на NCHZ би било най-неизгодният вариант за удовлетворяване на вземанията на кредиторите предвид разходите, свързани със закриването на дейностите; iii) липсата на несъответствие или противоречие на предложеното указание със законния интерес на засегнатите кредитори. По този начин съдът по несъстоятелността е разгледал дали указанието е в съответствие със законния интерес на засегнатите кредитори като цяло, без да разглежда отделно индивидуалното положение на всеки кредитор или да оценява въздействието на указанието върху отхвърленото вземане на REDQUEST LIMITED.

(96) Съгласно Закона за несъстоятелността съдът по несъстоятелността по принцип е имал възможност да отхвърли предложеното указание към синдика. А именно, в зависимост от индивидуалното фактическо положение и законните интереси на засегнатите кредитори и техните изявления, както и от изявленията на други членове на компетентния орган, по принцип съдът по несъстоятелността е имал възможност да не одобри указанието, а сам да реши как да се процедира. Въпреки това в ситуация, в която всички представени в компетентния орган кредитори са счели, че е в най-добрия им икономически интерес да допуснат продължаването на дейността на NCHZ, и са се произнесли в този смисъл, и същото становище е представено от синдика, фактът, че съдът споделя това становище, не подкрепя възможността за вменяване на отговорност за това решение на държавата единствено поради обвързващия характер на разпореждането на съда по несъстоятелността. В настоящия случай има достатъчно доказателства, включително положителни становища от всички други заинтересовани страни, че според кредиторите продължаването на дейността на NCHZ е в техния най-добър интерес, и е очевидно, че при упражняването на своята роля съдът по несъстоятелността е бил длъжен да действа в интерес на кредиторите на NCHZ. За разлика от това няма никакви данни, че съдът по несъстоятелността е преследвал чрез приемането на разпореждането си каквато и да е цел на словашката държава.

(97) Ето защо Комисията достига до заключението, че решението на компетентния орган през втория период на несъстоятелност на NCHZ не може да се разглежда като решение, отговорността за което може да бъде вменена на държавата по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Въпреки че едно от кумулативните условия за установяване на държавна помощ липсва, Комисията все пак провери дали въпросната мярка е предоставила на NCHZ икономическо предимство, което иначе дружеството не би получило при пазарни условия, както е описано по-долу.

4.3. **Икономическо предимство**

(98) По принцип икономическите сделки, извършвани от публични органи (включително публични предприятия), не предоставят предимство на съответния контрагент и следователно не представляват помощ, ако се извършват в съответствие с обичайните условия на пазара ([61]).

([60]) Вж. решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точки 129, 130, 134 и 142.

([61]) Вж. параграф 74 от Известие 2016/C 262/01 на Комисията относно понятието за държавна помощ, посочено в член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ C 262, 19.7.2016 г., стр. 1).

(99) За да се определи дали дадена сделка е извършена в съответствие с нормалните пазарни условия, поведението на публичен орган трябва да се сравни с това на хипотетичен частен икономически оператор в подобна ситуация (т.нар. критерий за оператор в условията на пазарна икономика). Съдилищата на Съюза са разработили специфични видове критерии за оператор в условията на пазарна икономика за различни видове икономически сделки, по-специално „критерия за частния кредитор“ в случаите на сделки с дълг ([62]) и „принципа на инвеститора в условията на пазарна икономика“ за установяване наличието на икономическо предимство в случаите на инвестиции на публични капитали ([63]).

(100) В конкретния случай, като се има предвид, че във вземането на решението по отношение на продължаването на дейността на NCHZ са участвали публични кредитори, но няма дялово участие на държавата в дружеството, оценката на Комисията се съсредоточава върху сделката от гледна точка на хипотетичния разумен частен кредитор ([64]).

(101) Комисията провери икономическия анализ, изготвен от синдика, който е бил на разположение на кредиторите и на съда по несъстоятелността и който те са разгледали, когато са вземали решението (вж. съображения (33)—(36)). В анализа са идентифицирани няколко възможни сценария и са съпоставени разходите и приходите от гледна точка на кредиторите на NCHZ. По-конкретно анализът показва, че прекратяването на дейността на NCHZ би довело до значителни разходи на обща стойност над 48 милиона евро. Основната част от тези разходи е свързана със затварянето на производствените площадки за химикали и почистването на околната среда (около 37,3 милиона евро) и с разходи за персонал (10,5 милиона евро, ако бъдат изпълнени всички законови задължения). В същото време очакваните приходи от продажбата на отделни активи са в диапазона 47—52 милиона евро (без да се вземат предвид допълнителните разходи за демонтаж и преместване на оборудването).

(102) Тъй като непогасените (публични и частни) задължения, възникнали от дейността на NCHZ по време на производството по несъстоятелност (около 16 милиона евро до средата на декември 2010 г., към края на първия период на несъстоятелност), са били обект на привилегировано третиране, следва, че нито едно от вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност не би било удовлетворено в случай на прекратяване на дейността на NCHZ. Според анализа продажбата на дружеството като действащо предприятие е вероятно да доведе до по-голямо удовлетворяване на вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност в сравнение със сценария за прекратяване на дейността на NCHZ, който би довел до значителни допълнителни разходи за прекратяване на дейността на NCHZ и при който възобновяване на дейностите би било проблематично, ако не и невъзможно, тъй като част от технологичното оборудване би било непоправимо повредено в случай на преустановяване на дейностите (вж. съображения (34) и (36)).

(103) В анализа също така е оценен интересът на трети страни да участват в търг(ове) за NCHZ. В първия търг от седем заинтересовани купувача само един (дружеството M-ENERGO, s.r.o.) е подал оферта със стойност 2 милиона евро. Синдикът е констатирал, че не е ясно дали вторият търг ще привлече повече заинтересовани купувачи. Като цяло заключението от анализа е, че е в интерес на кредиторите да продължат дейността на NCHZ и да го продадат като действащо предприятие.

(104) В допълнение към това Комисията разгледа съдържанието на презентацията от ръководството на NCHZ (вж. съображение (29) и следващи), която също е била на разположение на кредиторите и съда по несъстоятелността, когато са вземали решението. Според презентацията очакваната реална стойност на активите на дружеството в случай на прекратяване на дейността възлиза на едва 15,5 милиона евро, което прави прекратяването на дейността на NCHZ по-непривлекателно за кредиторите. Освен това в презентацията се твърди, че дружеството може да бъде успешно продадено след определени мерки за преструктуриране, които трябва да бъдат приети (като съкращения на персонал). Като цяло заключението от презентацията е, че кредиторите биха били в най-добро положение, ако NCHZ се продаде като действащо предприятие.

([62]) Решение на Съда от 22 ноември 2007 г., *Испания/Комисия*, C-525/04 P, EU:C:2007:698, точки 59—60; решение на Съда от 24 януари 2013 г., *Frucona/Комисия*, C-73/11 P, EU:C:2013:32, точка 72; решение на Съда от 29 юни 1999 г., *DMTransport*, C-256/97, EU:C:1999:332, точка 30.

([63]) Вж. например решение на Съда от 21 март 1990 г., *Белгия/Комисия („Tubemeuse“)*, C-142/87, EU:C:1990:125, точка 29; решение на Съда от 21 март 1991 г., *Италия/Комисия („ALFA Romeo“)*, C-305/89, EU:C:1991:142, точки 18 и 19; решение на Съда от 30 април 1998 г., *Cityflyer Express/Комисия*, T-16/96, EU:T:1998:78, точка 51; решение на Съда от 21 януари 1999 г., *Neue Maxhütte Stahlwerke и Lech-Stahlwerke/Комисия*, съединени дела T-129/95, T-2/96 и T-97/96, EU:T:1999:7, точка 104; решение на Съда от 6 март 2003 г., *Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия*, съединени дела T-228/99 и T-233/99, EU:T:2003:57, точка 208.

([64]) Решение на Съда от 20 септември 2017 г. *Комисия/Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, точка 28.

(105) Впоследствие предложението да се продължи дейността въз основа на тези документи е прието от всички кредитори в компетентния орган, публични и частни, привилегировани и хирографарни.

(106) С оглед на гореизложеното Комисията счита, че икономическият анализ, както и презентацията от ръководството са били надлежно взети предвид и представляват валидна основа за вземане на решения от кредиторите и от съда по несъстоятелността.

4.3.1. *Общи съображения*

(107) Както следва от таблица 1 (вж. съображение (24)), публичните кредитори с най-големи вземания от периода след откриването на производството по несъстоятелност са били Социалноосигурителното дружество (Sociálna poisťovňa) и Общото здравноосигурително дружество (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.). Както е описано в съображение (44), те не са били членове на компетентния орган, който взема решение относно продължаването на дейността на NCHZ. Следователно те не са имали възможност да влияят пряко върху процеса на вземане на решения и не са можели да попречат на продължаването на дейността на NCHZ.

(108) Задълбоченото разследване показа още, че от четирите публични привилегировани кредитори, съставляващи част от компетентния орган (вж. съображение (21)), само два публични кредитори са били пряко засегнати от опасността от по-нататъшно натрупване на задълженията към тях от страна на NCHZ по време на продължаването на дейността му, а именно Екологичният фонд и общината на град Nováky. По-конкретно беше установено, че по отношение на Словашката банка за гаранции и развитие и Словашкия фонд за държавна собственост не е съществувал риск от увеличаване на вземанията в резултат на продължаването на дейността на NCHZ поради липсата на активни търговски отношения с NCHZ по време на несъстоятелността.

(109) В тази връзка Общият съд констатира, че в първоначалното решение не е показано, че „в икономическия анализ е поставен въпросът за евентуалното увеличаване на вземанията на кредиторите, в случай че дейността на NCHZ продължи през втория период на несъстоятелност“ ([65]). Следователно не е било очевидно как проверката от страна на Комисията на икономическия анализ в светлината на критерия за частния кредитор е свързана със съдържанието на съображение 110 от първоначалното решение, което съдържа оценката на опасността от по-нататъшно натрупване на вземания на публични кредитори към NCHZ по време на продължаващата му дейност ([66]). Оттук следва, че икономическият анализ, а оттам и презентацията от ръководството, трябва да бъдат проверени в светлината на критерия за частния кредитор и на рационалността на решението на кредиторите, тъй като те са знаели, че размерът на техните вземания ще се увеличи.

(110) Общият съд също така постанови, че оценката на риска от увеличаване на вземанията трябва да се извърши към съответния момент, а именно периода, през който са предприети мерките, и да се избягва всякаква оценка въз основа на настъпила в по-късен момент ситуация ([67]). А именно според Общия съд „анализът на нивото на риск от увеличаване на възникналите вземания към момента на вземане на решението на кредиторите на заседанието от 26 януари 2011 г. не беше […] виден от обжалваното решение“ ([68]).

(111) Двата публични кредитори, изложени на риск от увеличаване на вземанията, са били Екологичният фонд и общината на град Nováky (вж. съображение (24)). В по-голямата си част обаче допълнителните вземания, възникнали през втория период на несъстоятелност, не са пряко свързани с дейността на NCHZ през втория период на несъстоятелност, а с първия период на несъстоятелност (вж. съображение (130) и следващи, както и съображение (141) и следващи). Освен това би трябвало в момента на вземането на решението общината на град Nováky и Екологичният фонд да са били в състояние да предскажат натрупването на допълнителни вземания. Тези вземания са били свързани с данъци и такси, така че приблизителният размер на сумата е могъл лесно да бъде определен, като се има предвид, че това са годишни периодични плащания. Следователно по време на вземането на

([65]) Вж. решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точки 216 и 217.
([66]) Вж. решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точки 216 и 217.
([67]) Вж. решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точка 218.
([68]) Вж. решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точка 221. „Обжалваното решение“ е „първоначалното решение“, както е използвано в настоящото решение.

решение за по-нататъшната дейност на NCHZ на 26 януари 2011 г. рискът от увеличаване на вземанията на тези кредитори от NCHZ трябва да им е бил известен. По-специално те са могли да изведат размера на риска от презентацията от ръководството, в която се съдържа приблизителна оценка на спада на приходите за общината на град Nováky и за държавата, в случай че NCHZ спре дейността си (вж. съображение (32)), и в която може да се счита, че е посочено какви допълнителни вземания (и в какъв размер) биха възникнали за общината на град Nováky и за Екологичния фонд, ако NCHZ продължи дейността си. Също така кредиторите не биха могли да пренебрегнат факта, че допълнителните вземания биха имали ограничен обхват в сравнение с вероятната перспектива да загубят всичките си вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност в случай на ликвидация. Също така и двамата кредитори трябва да са били наясно с преференциалното третиране, което биха получили тези допълнителни вземания (т.е. от периода след откриването на производството по несъстоятелност). Следователно икономическият анализ, допълнен от презентацията от ръководството, всъщност предоставя информация и представлява валидна основа за вземането на решения от тяхна страна.

(112) Както е обяснено в съображение (19), комитетът на кредиторите се състои от един публичен и четири частни хирографарни кредитори, всички от които са хирографарни кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност и всички от които са подкрепили предложението за продължаване на дейността. Както е обяснено по-нататък в съображение (37), съгласно Закона за несъстоятелността членовете на комитета на кредиторите са били задължени да действат в общия интерес на всички хирографарни кредитори. Това означава, че те са били задължени да действат в интерес на всички хирографарни кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, а не само в интерес на представените в кредитния комитет кредитори. Следователно, при липса на доказателства за противното, решението да се продължи дейността на NCHZ през втория период на несъстоятелност е било в интерес на хирографарните кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност.

(113) В тази връзка е необходимо да се припомни, че Общият съд отхвърли изтъкнатия от AlzChem AG аргумент, в който се твърди, че гласовете на публичните кредитори в компетентния съвет са повлияли на частните кредитори, които са членове на този комитет. Съдът отбеляза, че AlzChem AG не е представило никакви доказателства в подкрепа на своето твърдение и че трябва да се приеме, че частните кредитори са действали според своите интереси ([69]).

4.3.2. *Отсъствие на икономическо предимство, предоставено от всеки отделен публичен кредитор на NCHZ*

(114) Комисията направи отделна оценка за всеки от публичните кредитори, съставляващи част от компетентния орган (вж. съображение (21)), тяхното индивидуално положение и дали поведението им удовлетворява критерия за частния кредитор. Общият съд постанови, че при прилагането на принципа на частния кредитор е необходимо да се разгледа индивидуалното положение на публичните кредитори и да се отчитат специфичните им характеристики, по-специално въз основа на статута им на преференциални или хирографарни кредитори; от това следва, че публичните кредитори не следва да се разглеждат като единен субект ([70]). Освен това Съдът изтъкна необходимостта да се вземе предвид поведението на частен кредитор, който се намира във възможно най-сходно положение като разглеждания публичен кредитор и се опитва да събере сумите, които му дължи длъжник.

(115) Комисията не оценява положението на публичните кредитори, които не са били част от компетентния орган, по-специално Социалноосигурителното дружество и Общото здравноосигурително дружество, които са публичните кредитори с най-голям размер на вземанията, възникнали в хода на производството по несъстоятелност (вж. таблица 1, съображение (24)). Тези кредитори не са могли да вземат пряко участие в процеса на вземане на решения във връзка с продължаването на дейността на NCHZ, поради което не са имали възможност да изразят пряко позицията си относно решението NCHZ да продължи дейността си (вж. съображение (44)). В тази връзка Общият

([69]) Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точка 143.

([70]) Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точки 188, 190 и 192 (вж. извлеченията по-долу). Вж. също решение на Общия съд от 11 юли 2002 г., *HAMSA/Комисия*, T-152/99, EU:T:2002:188, точки 166—172; решение на Общия съд от 17 май 2011 г., *Buczek Automotive/Комисия*, T-1/08, EU:T:2011:216, точка 84.
Съдът постанови следното: „[…] видно от решението от 11 юли 2002 г., HAMSA/Комисия (T-152/99, EU:T:2002:188), и конкретно от точки 166—172 от него, съдът на Съюза намира за нужно да се преценява индивидуалното положение на всеки публичен кредитор, в частност според това дали е хирографарен или привилегирован кредитор, за да се определи по същество дали направеният от него избор надхвърля границите на търговски оправданото и дали може да се обясни с волята за осигуряване на предимство на съответното предприятие. Оттук следва, че според съда на Съюза публичните кредитори не трябва да се разглеждат като единен субект, а трябва да се отчитат специфичните им характеристики.“ Също така „[…] трябва да се констатира, че съображенията от решението от 11 юли 2002 г., HAMSA/Комисия (T-152/99, EU:T:2002:188, т. 168 и 170), са възприети и в решението от 17 май 2011 г., Buczek Automotive/Комисия (T-1/08, EU:T:2011:216, т. 84)“. Накрая, „[…] Съдът отбелязва необходимостта при прилагането на принципа на частния кредитор да се взема предвид поведението на частен кредитор, който се намира във възможно най-сходно положение като разглеждания публичен кредитор и се опитва да събере сумите, които му дължи изпаднал във финансови затруднения длъжник, а това предполага, че не трябва държавата да се разглежда като единен кредитор, обединяващ всички съответни публични кредитори“.

съд отхвърли доводите на AlzChem, че i) Социалноосигурителното дружество е могло и е трябвало да встъпи като страна пред съда по несъстоятелността, за да оспори това продължаване на дейността на NCHZ, и че ii) фактът, че това дружество е използвало всички средства на свое разположение, за да избегне по-нататъшни загуби, не освобождава Словашката република от отговорността ѝ да избягва по други начини продължаването на натрупването на дългове ([71]). Общият съд прие, че от разпоредбите на Закона за несъстоятелността, и по-специално на член 83, параграф 4 от този закон не е видно, че при обстоятелствата по делото Социалноосигурителното дружество е могло да встъпи като страна пред съда по несъстоятелността в процеса на вземане на решения, свързан с продължаването на дейността на NCHZ, и поради това стига до заключението, че Социалноосигурителното дружество не е имало такава възможност да встъпи като страна ([72]).

4.3.2.1. Словашката банка за гаранции и развитие

(116) Словашката банка за гаранции и развитие (Банката) е била един от шестте привилегировани кредитори на NHCZ с обезпечено вземане от периода преди откриването на производството по несъстоятелност в размер на приблизително 750 000 EUR, произтичащо от договор за заем.

(117) Както е посочено в съображение (108), Банката не е поддържала активни търговски отношения с NCHZ по време на несъстоятелността. Тя не е имала вземания от NHCZ от периода след откриването на производството по несъстоятелност и за нея не е съществувал риск от възникване на увеличени задължения в резултат на продължаването на дейността на NHCZ: вземанията ѝ не биха могли да се увеличат единствено поради продължаването на дейността на NCHZ.

(118) В този контекст Комисията счита, че икономическият анализ и презентацията от ръководството на NCHZ, които са били на разположение на Банката към момента на вземане на решение през януари 2011 г., представляват валидна основа за подкрепата на решението от страна на Банката. Както е описано в съображения (101)—(104), тези документи показват, че продължаването на дейността на NCHZ и продажбата му като действащо предприятие (с наличен заинтересован купувач (съображение (103)) са били в най-добрия интерес на кредиторите, следователно и на Банката.

(119) Освен това е установено, че i) към средата на декември 2010 г. неудовлетворените вземания, произтичащи от дейността на NCHZ през първия период на несъстоятелност, които са имали приоритет пред вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, възлизат на около 16 милиона евро (съображение (33)) и ii) почти всички приходи (в зависимост от сценария) от продажбата на активите на NCHZ ще са необходими, за да се покрият разходите за прекратяване на дейността на NCHZ (съображение (34)). Това е намалило значително вероятността за удовлетворяване на вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност при сценарий на ликвидация.

(120) С оглед на това е имало основания да се очаква, че нито едно от вземанията на Банката от периода преди откриването на производството по несъстоятелност не би било удовлетворено в случай на ликвидация. Поради това, въз основа на информацията, с която е разполагала по това време, Словашката банка за гаранции и развитие е могла да прецени, че би се намирала в по-добро положение в случай на продължаване на дейността, в сравнение със загубата на всичките си вземания в случай на ликвидация.

(121) Въз основа на гореизложеното Комисията счита, че решението на Словашката банка за гаранции и развитие да подкрепи продължаването на дейността на NCHZ би било взето и от разумен и полагащ дължимата грижа частен кредитор и следователно е било в съответствие с пазарните условия.

4.3.2.2. Фондът за държавна собственост

(122) Фондът за държавна собственост е бил привилегирован кредитор на NHCZ с вземане към NHCZ от периода преди откриването на производството по несъстоятелност в размер на приблизително 17,85 милиона евро, произтичащо от задължения, свързани с приватизацията. В същото време той е бил единственият публичен кредитор в комитета на кредиторите, който е представлявал хирографарните кредитори, заедно с четири частни хирографарни кредитори (вж. съображение (19)).

(123) Всички хирографарни кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, които са били членове на комитета на кредиторите, в това число и Фондът за държавна собственост, са подкрепили продължаването на дейността на NCHZ и са имали законовото задължение да действат в интерес на всички хирографарни кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, а не само на участващите в комитета на кредиторите. В същото време Фондът за държавна собственост, в качеството си и на привилегирован кредитор, се е обявил в полза на продължаването на дейността.

([71]) Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точки 145—152.
([72]) Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г., *AlzChem AG/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, точки 151—152.

(124) Както е посочено в съображение (108), Фондът за държавна собственост не е поддържал активни търговски отношения с NCHZ по време на несъстоятелността. Той не е имал вземания от NHCZ от периода след откриването на производството по несъстоятелност и за него не е съществувал риск от възникване на увеличени задължения в резултат на продължаването на дейността на NHCZ: вземанията му не биха могли да се увеличат единствено поради продължаването на дейността на NCHZ.

(125) В този контекст икономическият анализ и презентацията от ръководството на NCHZ, които са били на разположение на Фонда за държавна собственост към момента на вземане на решението през януари 2011 г., представляват валидна основа за неговата подкрепа за решението. Както е описано в съображения (101)—(104), тези документи показват, че продължаването на дейността на NCHZ и продажбата му като действащо предприятие (с наличен заинтересован купувач (съображение (103)) са били в най-добрия интерес на кредиторите, следователно и на Фонда за държавна собственост.

(126) Освен това е установено, че i) към средата на декември 2010 г. неудовлетворените вземания, произтичащи от дейността на NCHZ през първия период на несъстоятелност, които са имали приоритет пред вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, възлизат на около 16 милиона евро (съображение (33)) и ii) почти всички приходи (в зависимост от сценария) от продажбата на активите на NCHZ ще са необходими, за да се покрият разходите за прекратяване на дейността на NCHZ (съображение (34)). Това е намалило значително вероятността за удовлетворяване на вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност при сценарий на ликвидация.

(127) С оглед на това всеки хипотетичен кредитор в същото положение би могъл с основание да очаква, че нито едно от вземанията на Фонда за държавна собственост от периода преди откриването на производството по несъстоятелност не би било удовлетворено в случай на ликвидация. Поради това, въз основа на информацията, с която е разполагал по това време, Фондът за държавна собственост е могъл с основание да прецени, че би се намирал в по-добро положение в случай на продължаване на дейността, в сравнение със загубата на всичките си вземания в случай на ликвидация.

(128) Въз основа на гореизложеното Комисията счита, че решението на Фонда за държавна собственост да подкрепи продължаването на дейността на NCHZ би било взето и от разумен и полагащ дължимата грижа частен кредитор и следователно е било в съответствие с пазарните условия.

4.3.2.3. Екологичният фонд

(129) Екологичният фонд е бил привилегирован кредитор на NHCZ с обезпечено вземане към NHCZ от периода преди откриването на производството по несъстоятелност в размер на приблизително 950 000 EUR, произтичащо от договор за заем, и с необезпечено вземане от периода преди откриването на производството по несъстоятелност в размер на приблизително 70 000 EUR (вж. таблица 2, съображение (25)).

(130) Както е посочено в съображения (108) и (111), Екологичният фонд е бил изложен на риск от възникване на увеличени задължения в резултат на продължаването на дейността на NHCZ и допълнителни задължения към него са възникнали както през първия, така и през втория период на несъстоятелност.

(131) Вземанията на Екологичния фонд, възникнали след обявяването на NCHZ в несъстоятелност, са се дължали на частичното неплащане на годишната такса за замърсяване на въздуха. Съгласно действащите законови изисквания таксите са били налагани на промишлените оператори за предходните години ([73]) въз основа на степента на замърсяване на въздуха, причинено от конкретния завод през предходната година.

(132) При официалното разследване беше установено, че таксата за замърсяване на въздуха през 2010 г., която е била наложена от името на Екологичния фонд през май 2010 г. за замърсяване на въздуха през 2009 г., е била определена на 192 454 EUR и до края на 2010 г. (края на първия период на несъстоятелност) вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност са възлизали на 222 954 EUR поради частичното неплащане на годишната такса за замърсяване на въздуха (вж. съображение (26)). Тези вземания обаче не са произтичали от дейността на NCHZ в несъстоятелност през 2010 г., а през 2009 г., когато дейността на NCHZ е била гарантирана със закон.

(133) Комисията отбелязва, първо, че размерът на таксите за замърсяване на въздуха е бил до голяма степен предвидим, тъй като е обвързан с нивото на дейността на предприятието. Второ, публичните такси, възникнали в резултат на дейността на предприятието в несъстоятелност, имат приоритет пред вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност.

([73]) Това следва от Закон № 401/1998 за замърсяването, с измененията към него.

(134) Следователно и през 2011 г. се е очаквало за NCHZ да възникнат допълнителни задължения във връзка със замърсяване на въздуха (за 2010 г.), дори ако кредиторите бяха взели решение в полза на ликвидацията през 2011 г. Освен това, като се има предвид, че дори в сценария за ликвидация производството не би могло да бъде спряно незабавно, NCHZ щеше да продължи да замърсява, дори ако беше подкрепен сценарият за ликвидация, така че щеше да е длъжно да плати такси за емисии и през 2012 г. Като се има предвид наличието на значителни вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, е било разумно Екологичният фонд да гласува за продължаване на дейността на длъжника си.

(135) Предвид горното, при всеки сценарий, ликвидация или продължаване на дейността и продажба като действащо предприятие, за NCHZ са щели да възникнат допълнителни задължения във връзка със замърсяване на въздуха през 2011 г. и вероятно през 2012 г., като данъчното задължение е щяло да е същото за този период и неплатеното данъчно задължение вероятно би било в същия диапазон, тъй като недостатъчните средства дори при продажба като действащо предприятие не биха стигнали за покриване на всички данъчни плащания.

(136) Освен това е установено, че i) към средата на декември 2010 г. неудовлетворените вземания, произтичащи от дейността на NCHZ през първия период на несъстоятелност, които са имали приоритет пред вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, възлизат на около 16 милиона евро (съображение (33)) и ii) почти всички приходи (в зависимост от сценария) от продажбата на активите на NCHZ ще са необходими, за да се покрият разходите за прекратяване на дейността на NCHZ (съображение (34)). Това е намалило значително вероятността за удовлетворяване на вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност при сценарий на ликвидация.

(137) С оглед на това би могло с основание да се очаква, че нито едно от вземанията на Екологичния фонд от периода преди откриването на производството по несъстоятелност не би било удовлетворено в случай на ликвидация. Поради това, въз основа на информацията, с която е разполагал по това време, Екологичният фонд е могъл с основание да прецени, че би се намирал в по-добро положение в случай на продължаване на дейността, в сравнение със загубата на всичките си вземания в случай на ликвидация.

(138) В този контекст Комисията счита също така, че икономическият анализ и презентацията от ръководството на NCHZ, които са били на разположение на Екологичния фонд към момента на гласуването през януари 2011 г., представляват валидна основа за решението му как да гласува. Както е описано в съображения (101)—(104), и от двата документа следва, че продължаването на дейността на NCHZ и продажбата му като действащо предприятие (с наличен заинтересован купувач (съображение (103)) са били в най-добрия интерес на кредиторите, следователно и на Екологичния фонд. Следователно Екологичният фонд, чиито допълнителни вземания през втория период на несъстоятелност се е очаквало да бъдат по-малки от вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, е имал основателни причини да основе решението си на икономическия анализ на синдика и на презентацията от ръководството.

(139) Поради това Комисията счита, че решението на Екологичния фонд да подкрепи продължаването на дейността на NCHZ би било взето и от разумен и полагащ дължимата грижа частен кредитор и следователно е било в съответствие с пазарните условия.

4.3.2.4. Общината на град Nováky

(140) Общината на град Nováky е била привилегирован кредитор на NHCZ с вземане към NCHZ от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, произтичащо от регистрацията на право на залог във връзка с данък за недвижимо имущество в размер на приблизително 43 781 EUR.

(141) Както е посочено в съображения (108) и (111), общината на град Nováky е била изложена на риск от възникване на увеличени задължения за NCHZ през периода на несъстоятелност и в действителност за NHCZ са възникнали допълнителни задължения, свързани главно със задължението му за данък за недвижимо имущество.

(142) Вземанията на общината на град Nováky, възникнали след обявяването на NCHZ в несъстоятелност, са се дължали на частичното неплащане на годишния данък за недвижимо имущество. Съгласно действащите законови изисквания данъците са били наложени за конкретната година ([74]) въз основа на площта на земята и сградите (отделно за различните категории).

([74]) Това следва от Закон № 582/2004 за местните данъци, с измененията към него.

(143) Основното вземане, дължимо от NCHZ на общината на град Nováky през първия период на несъстоятелност, е данъкът за недвижимо имущество за 2010 г. (наложен през март 2010 г.), възлизащ на 523 793 EUR (вж. съображение (27)). Предвид естеството си на публичен данък, това вземане е имало приоритетно третиране и е било частично удовлетворено през първия период на несъстоятелност. До края на 2010 г., т.е. на първия период на несъстоятелност, вземанията от периода след откриването на производството по несъстоятелност са възлизали на 29 762 EUR (главно задължението на NCHZ за данък за недвижимо имущество) (вж. съображение (27)).

(144) Съгласно презентацията от ръководството приходите, които се смята, че общината на град Nováky би загубила, ако NCHZ спре дейността си, възлизат на 572 000 EUR годишно (съображение (32)); това, от друга страна, може да се разглежда като съответстващо на прогнозните допълнителни вземания, които биха възникнали през втория период на несъстоятелност.

(145) Към момента на вземане на решението е било известно, че сумата, дължима за данък от NCHZ на общината на град Nováky, е изискуема и дължима на годишна база и не зависи от това дали NCHZ осъществява дейност, а се основава изключително на притежаваните от него земя и сгради. Следователно е могло да се очаква, че неплатеното данъчно задължение би било еднакво както при сценария на ликвидация, така и при сценария на продажба като действащо предприятие, тъй като е нямало да има достатъчно средства за покриване на всички данъчни плащания поради конкуриращите се вземания на други кредитори от периода след откриването на производството по несъстоятелност.

(146) Също така е било малко вероятно площта, притежавана от NCHZ, да се промени съществено през периода, подлежащ на оценка. Потенциалната продажба на земя е била малко вероятна, като основната причина за това са били значителното екологично бреме и наличието на обект на тежката химическа промишленост при земята. Би било силно несигурно и хипотетично да се счита, че купувачът би придобил целия терен или част от него и би платил поне част от данъка за недвижимо имущество. Следователно единствено от гледна точка на критерия за частния кредитор дейността на NCHZ е била неутрална по отношение на дълга за общината на град Nováky.

(147) Поради това Комисията отбелязва, първо, че размерът на данъците за недвижимо имущество е до голяма степен предвидим, тъй като е обвързан с площта на земята и сградите, заети от предприятието. Второ, данъците, възникнали в резултат на дейността на предприятието в несъстоятелност, имат приоритет пред вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност.

(148) Освен това е установено, че i) към средата на декември 2010 г. неудовлетворените вземания, произтичащи от дейността на NCHZ през първия период на несъстоятелност, които са имали приоритет пред вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, възлизат на около 16 милиона евро (съображение (33)) и ii) почти всички приходи (в зависимост от сценария) от продажбата на активите на NCHZ ще са необходими, за да се покрият разходите за прекратяване на дейността на NCHZ (съображение (34)). Това е намалило значително вероятността за удовлетворяване на вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност при сценарий на ликвидация.

(149) В този контекст икономическият анализ и презентацията от ръководството на NCHZ, които са били на разположение на общината на град Nováky през януари 2011 г., представляват валидна основа за нейната подкрепа за решението. Както е описано в съображения (101)—(104), тези документи показват, че продължаването на дейността на NCHZ и продажбата му като действащо предприятие (с наличен заинтересован купувач (съображение (103)) са били в най-добрия интерес на кредиторите, следователно и на общината на град Nováky.

(150) Следователно предвид вероятната загуба на всички вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност в случай на ликвидация, малката вероятност на предвиждането за продажба на земя поради високите екологични разходи, свързани със земята, съчетана с неизбежното увеличаване на неплатените данъци за значителен период от време (повече от една година) дори в случай на ликвидация, за общината на град Nováky е било разумно да подкрепи продължаването на дейността на NCHZ.

(151) Поради това Комисията счита, че решението на общината на град Nováky да гласува в подкрепа на продължаването на дейността на NCHZ е било в съответствие с пазарните условия.

4.3.3. *Заключение относно наличието на икономическо предимство*

(152) С оглед на гореизложеното Комисията счита, че поведението на различните публични субекти е в съответствие с критерия за частния кредитор.

(153) Следователно Комисията достига до заключението, че NCHZ не се е възползвало от предимство пред конкурентите си, което не би получило при нормални пазарни условия през втория период на несъстоятелност, когато Законът за дружествата от стратегическо значение вече не е бил приложим и NCHZ е продължило своята дейност въз основа на решението на компетентния орган.

(154) Във всеки случай, като се има предвид, че поведението на публичните кредитори, участвали в процеса на вземане на решение от компетентния орган, е било като на всеки друг участник на пазара, Комисията е на мнение, че няма нужда от допълнителна оценка дали решението на публичните кредитори е било при равни условия или не, следователно дали е било взето при същите условия като решение на частни кредитори в подобно положение. Всъщност въпросните кредитори не са били в идентично положение. Освен това, след като може да се установи дали е осигурено икономическо предимство, не е необходимо допълнително да се проверява дали поведението на въпросния публичен субект е било извършено при равни условия ([75]). Ако намесата на публичните органи не е била при равни условия като тази на частните оператори, това не означава автоматично, че сделката не съответства на пазарните условия, и съответствието с пазарните условия може да бъде оценено чрез други методи ([76]). Следователно няма нужда да се прибягва до проверка на равните условия, тъй като липсата на икономическо предимство и съответствието с пазарните условия в случая на кредиторите на NCHZ са демонстрирани с други средства.

5. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

(155) С оглед на гореизложеното, след преоценката на мярката в полза на NCHZ по време на втория период на несъстоятелност, която беше предмет на решението за откриване на официално разследване, посочено в бележка под линия 1 от настоящото решение, Комисията достига до заключението, че мярката не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решението на компетентния орган да даде на синдика указание да продължи дейността на NCHZ, прието на 26 януари 2011 г. единодушно от комитета на кредиторите и привилегированите кредитори и направено задължително на 17 февруари 2011 г. от съда по несъстоятелността в качеството му на член на компетентен орган след изтичане на действието на Закона за дружествата от стратегическо значение на 31 декември 2010 г., не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Словакия.

Съставено в Брюксел на 14 юни 2021 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията

([75]) Решение от 4 септември 2014, *SNCM и Франция/Corsica Ferries France*, C-533/12 P и C-536/12 P, EU:C:2014:2142, точка 54. Вж. също решения от 1 февруари 2018 г., *Larko/Комисия*, T-423/14, EU:T:2018:57, точка 119, и от 11 септември 2012 г. по дело *Corsica Ferries France/Комисия*, T-565/08, EU:T:2012:415, точка 122. Вж. също дело T-93/17 *Duferco Long Products SA/Комисия*, EU:T:2018:558, точки 99—106, в което Общият съд установи несъответствието на сделката с пазарните условия, без да се налага да се прибягва до анализ на равните условия.

([76]) Решение на Общия съд от 12 юни 2014 г., *Sarc/Комисия*, T-488/11, EU:T:2014:497, точка 98. Вж. също Решение на Общия съд от 18 септември 2018 г., *Duferco Long Products SA/Комисия*, T-93/17, EU:T:2018:558, точки 102—103.